

Château du Commencement

Çift: Lucius/Hermione

Derece: NC18

Konu: Mürebbiye ve Lord.

Château du Commencement

"Miss, Miss!"

Adı geçen Miss irkilerek uyanırken kondüktör konuşur

"Son durak Miss."

Miss teşekkür ederek kalkar, üst raftan bavulunu alırken kondüktör uzaklaşıyor, kahverengi bukledi genç kadın uyuşmuş bacaklarıyla ilerleyip istasyona iner, rengarenk çiçeklerin, pencerelerinde saksıların olduğu minik istasyona bakarken gülümser..

İki atlı posta arabası yola koyulurken Hermione Granger arkada oturuyor, bavulu arabanın üzerinde bağlanmış, genç kadın diğer yolcularla birlikte günde bir kere yukarılara çıkan arabanın içinde oturarak dışarıyı izliyordur.

Yeşil manzara sadece tonlarda farklılık gösteriyorken burada her yer yeşil, kökler kahverengidir. Yazın açık renkleri her yanı süslüyorken çiçekler ferah, kuşlar neşelidir.

Hermione Granger başını arabanın kenarına dayamış, dışarıyı izliyorken araba atladığı her taştan sonra zangırdıyor, ama yoluna devam ediyorken genç kadın kısa sürede ineceği yere varmayı bekliyordur..

Hermione arabadan inerken postacı onun bavulunu söküyordur, genç kadın ona teşekkür ederek 2 şilin verir, ve bavulunu alıp yolda ilerlerken araba yine aynı tıkırtıyla uzaklaşır..

Genç kadın ilerleyerek kalın tahta kapıyı iter, kapı gıcırdarken ilerilerde bir iskemle çekilir, adımlar girişe gelirken yaşlı bir kadın görünür, Hermione konuşur

"İyi günler.. Oda var mı?"

Yaşlı kadın başını sallar, sorar

"Bavul o kadar mı?"

"Evet.."

Kadın ona merdivenleri işaret ederken konuşur

"Üst katta, ikinci oda. Gecelik 10 şilin."

Hermione başını sallar ve çantasından 5 şilin çıkartıp kadına uzatır, yaşlı kadın kaşlarını çatarken Hermione açıklar

"Gecenin ortasında beni odadan atmamanız için.."

Kadın hafifçe sırttır ve şilinlerini alırken cevaplar

"Akşam yemeği 7'de."

Hermione başını sallar, yaşlı kadın nereden geldiyse oraya giderken kumral kadın merdivenlere yönelir..

Hermione akşam yemeğini yemiş, *-sebzeli fasulye ve çorba-*, şimdi odasında oturmuş, açık camdan arazileri izliyorken düşünüyordur..

Çevresinde onun gibi yaşamaya cesaret edecek başka bir genç kadın yoktur: yabancı yerlerde, yabancı aileler için çalışmak. Güvensiz, parası meçhul, itibarı sarsak.

Ama Hermione aldırılmıyordu, gezip gördüğü yerler, tanıdığı kültürler, her biri ona farklı bir şeyler katmışken şimdi 5 yıl sonra yine İngiltere'ye dönmüş olmak onu sevindiriyordu.

Genç kadın 5 yıl boyunca Fransa'da Kont'un çocuklarını eğitmişken minik kızlar artık genç birer hanıma dönmüş, bundan sonra eğitimlerini leydi okulunda alacaklarken Hermione'nin de işi bitmiştir.

Kont kızlarının mürebbibesinden çok memnun kalmış, ona *bizzat* bir iş bulacağına söz vermişken işte şimdi genç kadın yeni görevine gidiyordu.

Lord Malfoy.

"Miss, sabah-" Hermione kapısının *vurulmasıyla* sıçrarken adımlar uzaklaşıyordu, genç kadın dikleşerek elini saçlarından geçirir, ve kendine gelmeye çalışarak odasını toplarlar.

Hermione dışarı çıktığında aşağıdan sesler geliyorken hancı konuşuyordu

"Yukarda, odayı iade edecek, daha bir sürü alacağım var-"

"Ödeyemedi mi?"

"Çıkarken verecekti.."

Hermione kaşlarını çatarak inmeye başlarken konuşan adam devam eder

"Ne kadar borcu var?"

"10 şilin-"

"Al.. Miss'i uyandırdığına emin misin, araba bekliyor-"

"Eminim, geldi işte-" Kadın ona dönerken Hermione başını yana yatırmış, sorar

"Günaydın?"

Siyah saçlı adam günaydın derken ona dönerek cevaplar

"Ben Nicholas Miss. Arabanız hazır, siz?"

Hermione başını sallar, hancıya dönerken hancı kaşını kaldırıyor, genç kadın konuşur

"5 şilin borcum vardı, ödeyeyim-" Nicholas kaşlarını çatır, ama sonra iç çekerken cevaplar

"Ben ödedim Miss, lütfen-"

"Neden Nicholas-"

"Efendi Malfoy ödedi sayın Miss.. Hadi, atlar soğumasın.."

Hermione iç çeker, yürürken Nicholas onun bavuluna uzanır ve itiraza rağmen alır, hancı kapıyı arkalarından kapatır..

Hermione tek atlı arabaya girerken Nicholas da içeri girer ve oturur, arabacı atları kırbaçlayıp arabayı yola koyarken Nicholas kahverengi gözleri parlıyor, sorar

"Burayı beğendiniz mi Miss?"

Hermione gülümser, genç delikanlıya dönerken cevaplar

"Çok güzel Nicholas.. Bu kadar yukarılara çıkmamıştım.."

Nicholas sesinde gurur, arkasına yaslanırken konuşur

"Burası çok güzeldir efendim, yeşillikleri, atları, çiçekleri.. İnsanları bile güzeldir buranın, şatoların duvarlarından kötülükler geçmez!"

Hermione gülerek ona bakarken bir süre sonra çantasını çıkartır, konuşur

"Nicholas, benim o kadına 5 şilin borcum vardı-"

"Hayır efendim, önemli değil-"

"Önemli, o 5 şilin farkı senden gidecek.."

Nicholas cevap vermez, Hermione paraları onun avucuna sıkıştırırken fısıldar

"Lord Malfoy nasılsa bana para verecek."

Nicholas 'peki' diyerek alır, cebine koyarken Hermione de arkasına yaslanır..

S : Dario Marianelli – Arrival At Netherfield

Atlı araba büyük kapıların arasından geçerek araziye girmişken kapılar kapanır, bir yerlerde köpeklerin sesi duyulur.. Araba yavaş ama seri bir hızla ilerliyor, büyük araziye geçmeye başlarken Hermione bakışlarını ağaçlardan çevirerek sorar

"Nicholas, Lord Malfoy nasıl bir adam? Ne beklemeliyim?"

Nicholas da dışarıyı izliyorken bunu duyunca ona döner, cevaplar

"Lord Malfoy en zenginlerdendir efendim.. Bilgisi, mal varlığı ve geçmişi onu soylu bir adam yapar.."

"Bilgili bir adam mıdır?"

"Çok.. Devasa bir kütüphanesi vardır, göreceksiniz.."

Hermione başını sallar, sonra sorar

"Kişilik olarak nasıl bir adamdır peki?"

Nicholas bir an söylese mi söylemese mi emin olamaz gibi durur, sonra ikisinin de hizmet edenler olacağını düşünmüş olacak, cevaplar

"Efendi Malfoy geçinmesi biraz zor bir adamdır efendim.. Ama dengeyi bulduğunuzda iyi bir efendidir.."

"Ne açıdan geçimsizdir? Takıntı mı?"

"Hayır.. Efendimiz sınıf farklılıklarını benimsemiş bir adamdır, ve bizlerin hizmetkar olduğumuzu unutmaz, unutturmaz.."

Hermione 'ah'lar, Nicholas ona bakarken geçen kadın cevaplar

"Fransa'da da öyle, inan.. Son moda bu hatta sanırım, hizmetkarlara köpek gibi davranmak.."

"Ah hayır, Efendimiz bize köpek gibi davranmaz, itibarını korur.."

"Güzel.."

Nicholas başını sallar, araba yavaşlamaya başlarken ikisi dikleşirler..

Hermione açılan kapıya dönerken bir el uzanır, geçen kadın uşağın eline tutunarak inerken başını kaldırarak büyük şatoya bakar..

Büyük ve şatafatlı şato yeşilliklerin içinde parlıyor, pencerelerden tüller szlyrken Nicholas konuşur

"Miss?"

Miss başını sallar ve içeri girerken arabanın kapısı kapanır, tekerlekler uzaklaşır..

Hermione taş binada ilerliyor, nereye gittiğini bilmiyorken Nicholas konuşur

"Miss Clementine bu saatlerde resim yapar Miss.."

"Bay Malfoy ile grşmeyecek miyim?"

"Kendisi akşam gelecek efendim.. Odanız burada.."

Ve kapıyı açar, Hermione temiz, sade ama basit bir odaya girerken Nicholas sorar

"Bir arzunuz?"

"Yok Nicholas, teşekkürler.."

Nicholas dönerek çıkar ve kapıyı kapatırken Hermione yatağına bırakılmış bavuluna ilerler..

Hermione bavulunu yerleştirmiş, sonra da banyo yapmışken ıslak saçlarını havluyla kurutuyor, dn gecenin tedirgin uykusundan sonra şimdi yeni evinin yatağı ona bakıyorken geçen kadın akşam yemeğine kadar uzanmaya karar verir, yemek ıngırağına uyanırken elinde havlu, saçları kurumuş, yatağından çıkar..

Geçen kadın meşhur Lord'u merak ediyorken onun portrelerini görmesine fırsat bulamadan yolculuk başlamış, ama konuştuğu herkes adamın yakışıklılığından dem vurmışken Hermione şimdi merak içerisinde, hakkında bir sürü söylem olan adamı *gerçekten* grebilecekken elbisesini giyer, kuşağını bağlar..

Hermione koridorda ilerliyor, nereye gitmesi gerektiğini bilemezken gerisinde seslerin olduğu kapıya yaklaşır, o sırada kapı açılıp bir adam çıkarken konuşur

"Dışarısı kirli, gerileyin Miss-" Hermione gerilerken cevaplar

"Yemek odası ne tarafta acaba?"

Gittiği yerden yeni dönmüş olan genç adam ceketini çıkartmış, gömleğiyle duruyor, binici kıyafetleriyle ona bakarken cevaplar

"Üst katta, ikinci kapıdan altıncı kapıya kadar sürüyor.. Siz mürebbiye misiniz Miss?"

Hermione gülümser ve selam verirken konuşur

"Öyleyim.. Siz seyis misiniz?"

Genç adam da başını eğerek ona cevap verirken cevaplar

"Öyleyim.. Size evi göstermediler mi? Nicholas mı size baktı?"

Hermione sarı saçlı adamla yürürken konuşur

"Ben o işi erteledim diyebiliriz.. Çok yorgundum, uyuyakalmışım-"

"Dün handa kalacağınızı söylemişlerdi-"

"Evet.. Bay Malfoy'un atlarını gece yormak istemedim.."

"Cesur bir kadınımışsınız Miss.."

Hermione teşekkür eder, merdivenlere gelmişken seyislerin yukarı çıkmasına izin yok, ona dönerek konuşur

"Tanıştığımıza sevindim.. Yarından itibaren ben de mutfakta yerim sanıyorum.."

Gri gözlü adam gülümser, bir şey söylemezken Hermione dönerek merdivenleri çıkar..

Hermione salona girdiğinde hizmetçiler son hazırlıkları yapıyorlardır, büyükçe olanı ona ilerlerken konuşur

"Hoş geldiniz Miss, ben Martha, baş hizmetçiyim.."

Hermione ona gülümserken tanışır, Martha devam eder

"Efendim birazdan gelir, hazırlanıyordur.. Lütfen içki odasına geçin.."

Hermione söz dinler ve içki odasına geçerken içerde hizmetçiler işlerine devam ederler, yaklaşık 3-4 dakika sonra Martha konuşur

"Miss Granger, yemeğe geçebilirsiniz.."

Hermione oturduğu yüksek arkalı koltuktan kalkar ve yemek odasına girer, uşak ona iskemleyi çekerken genç kadın teşekkür ederek oturuyor, sorar

"Miss Clementine yok mu?"

"Bay Malfoy bu gece sizinle sohbet etmek istedi Miss, siz sonra Miss ile tanışacaksınız.."

Hermione testten geçirileceğini anlamış, gülümserken Martha dönerek konuşur

"Ah, efendim, hoş geldiniz, yemek hazır.."

Hermione ayağa kalkarken iskemlesi çekilir, genç kadın Martha'yı geçen adama bakarken seyisi görünce gözleri büyür, Lucius Malfoy şık kıyafetleri içinde ilerliyor, ona bakarken Hermione bir an önüne döner, sonra patronuna dönerken kibarca selam verir..

İkisi otururlarken çorba servisi başlar, o sırada Lucius konuşur

"Bayan Granger.."

Hermione iskemlesinde dik, duruşu uygun, ona dönerek cevaplar

"Bay Malfoy.."

Lucius masanın başında, onu izliyorken konuşur

"Yolculuğunuz nasıl geçti? Umarım tehlike yaşamamışsınızdır.."

"Yaşamadım hayır.. Ancak yorulduğum, ki takdir edilebilir bir sonuçtu.."

Lucius başını sallar, çorbayı yeterli bulurken hizmetçi çekilir, genç adam devam eder

"Handa bir problem çıktı mı? Güvenliği az olan bir yer orası, hiç hoşuma gitmedi doğrusu.."

"Bir sorun olmadı efendim.. Sabah Nicholas erkenden beni almaya geldi.."

"Güzel.. Clementine ile tanıştınız mı?"

Hermione hafifçe gülümsüyor, cevaplar

"Siz uygun görmeden tanışmamayı uygun gördüm efendim.."

Lucius sessiz, önüne dönerken çorbanın tuzsuz olduğunu mırıldanır, Martha özür diler..

S: Beethoven – Minuet

Yemek odası..

Kaşıkların ve tabakların sesi duyulan tek şey, hizmetçiler ve uşaklar kapıda bekliyor, uşakların bir tanesi genç kadının boşalan bardağını doldurmak için adım atarken Lucius Malfoy konuşur

"Evet, söyleyin Bayan Granger, siz *kimsiniz?*"

Hermione beyaz eldivenli uşağın hareketinden başını evin sahibine çevirirken cevaplar

"İsmim Hermione Jane, Bay Malfoy.. Ve Yorkshire'lıyım.."

Lucius tekrarlar, sonra elini kaldırdığında uşak geri çekilirken gri gözler ona dönüyor, sorar

"Ve daimi surette mürebbiyelik yapıyorsunuz, doğru mu?"

"Daimi surette diyemeyiz.. Siz 3. ailem olacaksınız.."

Lucius tek kaşını kaldırır, Hermione cevaplar

"Kont siz-"

"Kont bana bahsetti, evet.. Niye bu işi kabul ettiniz Bayan Granger?"

Hermione onun gözlerine bakarak doğru cevabı ararken bulamamış, dikkatli, konuşur

"Çünkü Kont'a güveniyorum.. Ve bu işin tam aradığım gibi olduğunu söyledi.."
"Ne arıyorsunuz peki? Şarap, Martha.."

Martha yürür ve şarabı alırken Hermione cevaplar

"Huzur.. Bilgi, güven.. Eğitilebilecek bir çocuk.."

Lucius sessiz, kadehindeki şarabı izler, cevap vermezken Hermione de oturmaya devam eder..

"Huzuru burada bulacağınızı düşünmeniz güzel, Bayan Granger.. Ancak gerçekleşip gerçekleşmeyeceği size bağlı.."

Hermione bunu duyunca yemeğinden başını kaldırırken onu izleyen adamı görür, yüzü yeterince soruyor gibi duruyor olmalı, Lucius Malfoy cevaplar

"Evim benim ülkemdir, Bayan Granger.. Diğer evlerimle, arazilerimle birlikte.. Burada benim kurallarım, benim hükümranlığım geçer.."

Hermione bunu bekliyor, çatalını bırakırken ona dönerek konuşur

"Elbette, Bay Malfoy.. Ben sadece hizmetkarınız olacağım.."

"Doğru.. Bu çizgiden şaşmayı düşünmezseniz, iyi geçinebileceğimizi umabilirim.."

Hermione başını eğer, cevaplar

"Yerimin bilincindeyim efendim, şüpheniz olmasın.. Bu akşam bu masaya davet edilmem sizin büyük bir inceliğinizdir.."

Lucius başını sallar, konuşur

"Masamda aptalları sevmem, hizmetkar olsun olmasın. Ne acı ki, bazen aptallara katlanmak zorunda kalıyoruz, daha üst noktalara gidebilmek için.."

Hermione hangi kategoriye girdiğini bilmiyorken Lucius devam eder

"Sizin hangi kategoride olduğunuzu da öğreneceğiz.. Şüpheniz olmasın.."

Genç kadın hafifçe gülümsemekten başka cevap bulamazken Malfoy önüne dönerek şarabını yudumlar..

"Bayan Granger, açık konuşmamı mazur görün, ve lütfen beni bağışlayın-" Hermione başını kaldırırken bu cümleyle başlayan cümlelerden bir hayır gelmeyeceğini biliyor, yeni efendisine bakar, Lucius Malfoy onu izliyorken sorar
"Sizi evime almak konusunda bazı şüphelerim var.."

Hermione çatalı bıçağı bırakır ve ayağa kalkarken Lucius başını kaldırır, genç kadın ona bakıyor, konuşur

"İyi geceler Bay Malfoy, yarın sabah yola çıkarım.."

Ve döner, yürüyerek ilerlerken uşak şaşkına dönmüş, onun kapıya geldiğini anlayınca atılarak kapıyı açar, hanıma yol verir..

Hermione eli eteklerinde, parmakları kumaşı sıkı sıkı tutuyor, merdivenlere gelirken basamakları inmeye başlar, o sırada arkasında seri adımları duyarken Malfoy konuşur

"Bayan Granger-" Hermione basamaklarda dönerken ona bakarak cevaplar
"Gerek yok Bay Malfoy, beni yeterince aşağıladınız-"
"Soracağım soru size bu kadar eziyet ediyorsa, belki de haklıyım!"

Hermione yeni basamakta durur, yavaşça döner, ona bakarken basamakları çıkar, gri gözler onu izliyorken Hermione eteklerini tutuyor, onun bir basamak altında, cevaplar

"Değilsiniz. Ben *mürebbiyeyim*, metres değil. Aynı harfle başladıkları için aynı sanıyorsanız, lugata bakmanızı tavsiye ederim. İyi geceler."

Ve genç kadın döner, basamakları inerek koridora saparken Lucius Malfoy düşünceli, bir süre kadehini tutar, sonra dönerek merdivenleri çıkar..

S: Dario Marianelli - Dawn

Hermione sabaha karşı kalkmış, bavulunu sıkı sıkıya toplamış ve şimdi kapıyı açıyorken dün gece Nicholas'tan arabayı rica etmiş, delikanlı sabah onu bizzat şehre götüreceğini söylemişken şimdi Hermione bavuluyla koridorda yürüyor, dönerek avluda ilerler, kapıyı açıp tan vaktinin soğuşuna çıkıyor, derin bir nefes alır..

Genç kadın sessiz, basamakları iner ve çakıllı toprakta yürürken atların sesini duyuyor, saparak o tarafa ilerler, köşeyi döndüğünde Nicholas'ı görürken delikanlı ona yürüyerek konuşur

"İyi sabahlar Bayan Granger, gitmek istediğinizden emin misiniz?"
"Evet Nicholas.. Bay Malfoy uyandı mı?"
"Hayır efendim. Uyandırırım mı-"
"Ne münasabet, gerek yok.. Bunu al-" Nicholas ona verilen kadife keseyi alırken ne olduğunu sorar, Hermione cevaplar
"İlk haftamın parasıydı, çalışmadığıma göre gerek yok, ona iade edersin, değil mi?"
"Elbette Bayan Granger-"
"Söz ver Nicholas -"
"Elbette hayır Bayan Granger!"

Hermione güzel diyerek bavulunu da ona uzatır, konuşur

"Bunu koyarsan sevinirim-" Delikanlı bavulu alıp yürür ve arabanın arkasına bağlar, Hermione derin bir nefes alırken mırıldanır
"Miss Clementine ile görüşmemek iyi olmuş gerçekten.."

Nicholas katılır, işi bitirmiş, ona dönerken konuşur

"Evet Bayan Granger, hazırsanız gidelim,-" Hermione başını sallar, Nicholas ona kapıyı açar ve elini uzatır, genç kadın gülerek ona bakarken cevaplar
"Teşekkür ederim Nicholas.. Sen iyi bir çocuksun, seni tanıdığıma sevindim-"
"Ben de sizi Bayan Granger, keşke gitmeseydiniz.."

Hermione buna cevap vermez, delikanlının eline tutunarak arabanın içine girer, otururken kapı kapanır, Nicholas sürücü kısmına çıkarken Hermione eteklerini düzeltir, sonra arkasına yaslanırken araba hareket ettiği anda attığı küçük çığılıktan Nicholas etkilenmez..

"Bay Malfoy!"

Hermione eli göğsünde, ona bakıyorken Lucius karşı koltukta oturmuş, dışarıyı izliyordur, ona dönerek mırıldanır

"Bayan Granger.."

"Ne işiniz var burada?! Uyuduğunuzu sanıyordum-"

"Farkındayım.. Bayan Granger,-" Hermione neden bu arabada olduğunu hatırlarken dikleşerek elini indirir, ona bakmaya devam ederken Malfoy da savunmayı görmüş, konuşur

"İlk olarak, dün gece için özür dilememe izin verin.."

Araba bir taşın üzerinden geçerken hoplar, Hermione kenara tutunurken Lucius konuşur

"Benim gibi bir Lord'a o cümleler yakışmıyordu, karşımdaki bayan ne seviyede olursa olsun.."

Hermione sessiz, cevap vermezken Malfoy'un gri gözleri onda, sesi sıkılı bir kumaş gibiyken devam eder

"İmam düşüncesizdi, sorma şeklim çok yanlıştı-"

"Sormak da size düşmezdi Bay Malfoy, iffetim benimdir, sizi ilgilendirmez-"

"Benim çatımdaysanız, ilgilendirir Bayan Granger.. İffetli veya iffetsiz, hizmetkarlarımın durumunu bilmek isterim-"

"Sebep?"

Malfoy onun sesindeki ithamla gözlerini kısarken Hermione ona bakıyordur, Lord cevaplar

"Sebep, hazır olmak istemem.."

"Neye?"

"Başka birinden gelebilecek saldırılara. Başka neden olabilir Bayan Granger?"

"Bilemiyorum Bay Malfoy, hizmetkarların etekleriyle ilgilenen çok asil var, kumaşların çekiciliği midir sebebi, anlayamıyorum.."

Malfoy ona bakıyor, Hermione onun nefes aldığını görürken araba hızlanmıştı, yine bir taştan atlar, Hermione sarsılırken başını çevirerek diğer yana bakar..

Araba şehir yoluna girmiş, işlek yolda daha rahat ilerliyorken bir süre sonra sağa sapar ve yavaşlar, o sırada istasyona yaklaşan tren duyulurken Nicholas arabadan atlıyordur, konuşur

"Geldik Bayan Granger!"

Hermione dikleşerek kapıya uzanırken el onun önüne geçer ve kolu tutar, Hermione öne eğilmiş adama bakarken Lucius *Malfoy* önünde, gri gözleriyle ona bakarak konuşur

"Gitmeyin Bayan Granger.."

Hermione ona bakıyor, Nicholas geride bavulu çözüyorken genç kadın cevaplar

"Neden?"

Gri gözler onun gözlerine bakıyor, hafifçe başını yana yatırırken konuşur

"İlgimi çektiniz.. Clementine'ın farklı bir kadın görmesini istiyorum-"

"Ben garip bir hayvan değilim-"

"Öyle bir şey söylemedim. Ancak standartlara uymuyorsunuz, inkar edemezsiniz.."

Hermione ona bakıyorken kapıya asılınır, ama Lucius izin vermezken Nicholas sorar

"Bayan Granger?"

Hermione dönerek dışarı bakarken Nicholas gerileyerek onun yüzünü arar, Hermione tekrar lorda dönerken Lucius sesi biraz daha keskin, konuşur

"Biraz yanlış başladık, daha düzgün bir lord-hizmetkar konuşması yapabiliriz diye umuyorum.. Yine kızarsanız, Nicholas sizi geri getirir, akşam da tren var."

Hermione sessiz, ona bakar, sonra dönerek camı indirir, dışarı uzanırken Nicholas atılır

"İyi misiniz Bayan Granger?"

"İyiyim Nicholas.. Nicholas, çok üzgünüm, sana iş çıkarttım, ama gitmekten vazgeçtim-"

"Gerçekten mi?!"

Hermione onun sesindeki sevinçte işin hiç önemi olmadığını anlarken elleri camda, gülümseyerek cevaplar

"Gerçekten.. Eve dönebilir miyiz?"

"Elbette Bayan Granger! Hatta sizi kahvaltıya bile yetiştiririm!"

Hermione gülümser, geri girerken Nicholas bavulu bağlıyordur, genç kadın patronuna bakarken Lucius diğer taraftan dışarıya bakıyor, konuşmaz..

Araba hızlı bir şekilde ilerliyorken ikisi de konuşmamışlardır, Hermione sessiz, dışarıyı izliyorken Lucius bir süre sonra mırıldanır

"Nicholas arabada olduğumu bilmiyor.."

Hermione başını ona çevirir, genç adamın gözlerine bakarken sessiz, önüne döner, koskoca bir lordun bir mürebbiye için arabalara binmesini ve ikisinin *aynı* arabada seyahat etmesini düşünürken araba yavaşlar, bir süre sonra dururken Nicholas atlar, içeri seslenir

"Martha! Bayan Granger gitmedi!"

İçerden sesler duyulurken Hermione onların memnun sesler olduğunu düşünür, o sırada Martha çıkıyor, ellerini silerek konuşur

"Çok sevindim, çok! Dün gece efendimizle çok fena tartıştılar, hiç hoş değildi-"

"*Hala* arabada Martha-" Martha *'oh'*larken susar, o sırada kapı açılırken Hermione eteklerini tutarak çıkar, ele tutunarak inerken gülümser

"Günaydın Martha-" Martha gülümsüyor, cevaplar

"Günaydın Bayan Granger, gitmemenize sevindim-" Hermione de teşekkür ederken kapı geride açıktır, Nicholas oraya yürürken Hermione geriler, elini ona kaldırırken gülümseyerek konuşur

"Nicholas, bavulumu odama götürür müsün?"

Nicholas elbette derken Hermione elini geri uzatarak kapıyı tutar, sonra yürür ve kapatırken Nicholas bavula gidiyordur, Hermione devam eder

"Martha, Bay Malfoy kalkmak üzeredir-" Martha tekrar alevlenir ve kızları alarak döner, içeri girerken Nicholas bavulu indirmiştir, konuşur
"Gelin Bayan Granger-"
"Biraz hava alayım, geliyorum.. Yolculuk midemi hassaslaştırıyor.."

Nicholas başını sallar ve içeri gider, Hermione bir süre daha bekledikten sonra etrafına bakar, pencereleri kontrol eder, sonra dönerek arabanın kapısını açarken konuşur

"Buyrun efendim-" Lucius dışarı çıkar, etrafa bakarak iner ve sonra ona dönerken Hermione kapıyı kapatır.

Malfoy dik, ikisi aynı zeminde karşı karşıya gelmişlerken boyu ondan bir baş uzun, uzun sarı saçları siyah bir kurdeleyle bağlanarak toplanmışken gri gözleri tıpkı saçları gibidir, mırıldanır

"Kahvaltıda bana eşlik etmenizi istiyorum Bayan Granger, mümkünse."

Hermione eteklerini tutarak alçalır ve başını eğer, Lucius onu geçerek bahçelere ilerlerken genç kadın dikleşir, iç çekerek binaya yürür..

Hermione bahçeye çıktığında kahvaltı servisi başlamış, Lucius Malfoy masada, çayını içiyorken genç kadını görünce ayağa kalkar, Hermione hafifçe gülümserken uşağa teşekkür ederek oturur, Lucius da otururken sorar

"Umarım geceniz iyi geçmiştir Bayan Granger.."
"Oldukça, teşekkür ederim.. Siz nasılsınız?"
"İyiyim.. Gitmemeniz sevindirici, anlaşmamızı tamamlamak istiyordum.."

Hermione ona bakarken ekmeğini kenara koyar, Lucius konuşur

"Clementine'in mürebbiyeliğini kabul ederseniz sevinirim Bayan Granger.. Ben de bu süreç içerisinde, Clementine'ı leydi okuluna gönderme çağı gelene kadar, evimde ve arazilerimde kalacak yer, yemek, güvenlik sağlayacağım. Benim hizmetkarım olacaksınız.. Mürebbiyelere saygım vardır, hepimizi onlar eğitiyorlar, Clementine için de en iyisini arıyorum."

Hermione gözlerini kırpmadıkça için kendini zor tutarken cevaplar

"Beni uygun görmeniz beni çok mutlu etti Bay Malfoy, gurur duyarım.."

Lucius güzel derken dönerek yumurtaları ister, hizmetçi mutfağa giderken Hermione ilk lokmasını ısırır..

Kahvaltı devam ediyor, bu sabah kuşlar mutlu mutlu ötüyorlarken Lucius belirli bir işareti yapmış olacak, birden uşaklar ve hizmetçiler uzaklaşırlar, Hermione yavaşça bıçağını indirirken Lucius konuşur

"Merakımı mazur görün Bayan Granger-" Hermione '*yine ne var*' dercesine ona dönerken Lucius gülerek ona bakar, genç kadın kaşlarını çatarken Lucius açıklar
"İfadeniz ayna gibi.. Ne düşünüyorsanız görebiliyorum sanki.. Benden bıktınız, değil mi?"

Hermione kibarca çatalını masaya koyarken cevaplar

"Elbette hayır efendim,-"
"Bana karşı hep dün geceki gibi dürüst olmanızı rica edeceğim Bayan Granger.."

Hermione başını kaldırarak ona bakar, gri gözler onu izliyorken açıklar

"Çevremde istediğim zaman istediğim şeyi söyleyen çok adam var.. Ama sizde garip bir öz var, dün gece gördüğüm.. Hoşuma gitti."

Hermione sessiz, cevap vermezken Lucius devam eder

"Benden bıktınız mı Bayan Granger?"

Genç kadın sessiz bir nefes alıyor, dikleşirken gülümseyerek cevaplar

"Bıkmaktan ziyade, anlayamadım diyebiliriz Bay Malfoy.. Garip bir kişiliğiniz var.."
"Ne mutlu ki bir ömür boyu benimle uğraşmak zorunda kalmayacaksınız.."

Hermione gülümser, Lucius ona bakıyor, sessiz, önüne dönerken çayına uzanarak sorar

"Diyordum ki, lütfen yanlış anlamayın, ama Kont'un maceralarını bilmek isterim-"
"Çalıştığım evlere dair sırları satmam Bay Malfoy-"
"Bu bir sır değil.. Kont'un karısını aldatıp aldatmadığını bilmek istiyorum sadece.."

Hermione ona bakıyor, bakışları her ne söylüyorsa Lucius'u yine güldürürken genç adam konuşur

"Sizinle aldatıyor mu demedim-"
"Dün gece dediniz-"
"Sadece sormuştum, bir şey demedim.."

Hermione iç çeker, Lucius gülümsüyorken tekrarlar

"Kont eşini aldatıyor mu Bayan Granger-"
"Sizi neden bu kadar ilgilendiriyor diye sorsam?"

Lucius gerilerken cevaplar

"Kişisel. Sadece evet ya da hayır, tek istediğim bu-"
"Cevabı bu kadar önemli mi?"

Lucius'un yüzü ciddileşmişken bakışları Hermione'nin anlamadığı şeyleri barındırıyor, cevaplar

"Evet.. Cevabı biliyorsanız, lütfen bana bahşedin Bayan Granger.."

Hermione sessiz, nefesini bırakırken konuşur

"Evet aldatıyor, ama tek söyleyeceğim bu olacaktır, başka bir şey söyleyemem, şahitliğimi de kullanamazsınız-"
"Elbette, teşekkür ederim.."

Hermione onun garip bir şekilde rahatlamış haline bakarken anlamamış, önüne döner..

Kahvaltı bitiyor, daha doğrusu Lord'un kahvaltısı bitiyorken Hermione de çatalını bırakır, Lucius kalkıyorken konuşur

"Clementine ile tanışmanız iyi olacaktır.. Zamanınızı hep onunla, onun bahçesi ve odalarında geçireceksiniz. Benim kısmıma, yani buralara, ben yokken diğer hizmetçiler kadar nail olabilirsiniz, ama ben varken ancak davetimle alanlarıma girebilirsiniz.."

Hermione onunla birlikte yürüyor, onaylarken Lucius devam eder

"Clementine'in önceki mürebbiyesinden oturmuş bir düzeni var, kahvaltı, dikiş, piyano, resim, müzik gibi.. Planlarınızı kendiniz yaparsınız. Bana haftalık gelişme durumunu belirten bir kağıt hazırlamanız yeterli. Arada sırada sizi ben de test edeceğim, kendinizi geliştirmeye devam etmeniz önemli olacaktır.."

Hermione yürüyor, soru sorar

"Kütüphaneyi kullanmamız mümkün mü?"

Lucius 'mümkün' derken devam eder

"Ancak benim özel raflarım var, onlara çocuğu yaklaştırmayın.."
"Elbette.."

Lucius binaya girer, sonra ayrı bir bahçeye çıkarken konuşur

"Clementine-" sarışın bir kız çocuğu bir çay masasında oturuyor, o tarafa dönerken gülerek iner, koşarken kollarını açıyor, seslenir
"Baba!"

Lucius eğilerek onu kaldırır, saçlarını okşarken sorar

"Nasılsın?"
"İyiyim Baba, sen?"

Hermione kibar kızla gülümserken minik Clementine daha 5-6 yaşlarında, sarı saçlı ve mavi gözlü, tablo gibi bir güzelliğe sahipken Lucius onu tekrar yere indirir, konuşur

"Clementine, bu hanım Hermione Jane Granger, bundan öyle mürebbiyen ve arkadaşın olacak."

Clementine dönerek yeni kadına bakar, sonra yapabildiğince reveransa geçerken Hermione de gülümseyerek alçalır, cevaplar

"Merhaba Clementine-"
"Merhaba Bayan Granger.."

Hermione ona gülümser, Lucius konuşur

"Güzel, bayanları baş başa bırakabilirim.. İşinizde bol şanslar Bayan Granger.."

Lucius ona başını eğer, sonra dönerek uzaklaşırken Hermione giden adamın arkasından bakar, sonra kahvaltısına geri dönen miniğe ilerler..

S: Dario Marianelli - The Living Sculptures of Pemberly

Hermione bütün sabahı minik kızla konuşarak ve oynayarak geçirmiş, bugün ders yapmak yerine onunla tanışmayı istemişken minik Clementine onu çabucak benimsemiş, dünyasına davet etmiştir..

Güzel, zeki bir kızdır Clementine, ve söylediğine göre annesi onu doğururken meleklerle gitmiştir.. Hermione bu konuyu daha fazla üstelemekten güzel kızın zengin odasını, eşyalarını, kıyafetlerini ve oyuncaklarını görmüş, tüm porselen bebeklerle tek tek tanışmışken minik kız şimdi öğle uykusuna yatmış, Hermione de evde gezintiye çıkmıştır..

Genç kadın serin koridordan çıkıp ön bahçeye geldiğinde bir an etrafa bakar, Lord'u göremezken memnun, ilerleyerek çimlerde giderken etekleri çimlerin üzerinde gidiyor, ses çıkartmıyordur, Hermione yine değişen hayatına bakar, yine değişen hayatını düşünür..

1 ay öncesine kadar apayrı bir manzaraya ev diyorken, şimdi burada, bu yeşillikler içinde yürüyordur, karlı tepeler bitmiş, artık yağmurlu diyarlar önünde duracakken genç kadın yavaşça beyaz pirinç iskemleye oturur, parmakları kıvrık örgülerde gezerken ilerde yürüyen sarışın adamı görür, sessiz, onu izler..

Lucius Malfoy eliyle çenesini sıkıyor, düşünceli, seri adımlarla arazide yürüyorken Hermione onun formunu inceler..

Uzun, beyaz derecesinde sarı saçlara sahiptir genç Lord, saçlarını bir kurdeleyle bağlıyordur, Hermione Fransa'da çok uzun saçlı adam görmüşken hiç *gerçekten* bu kadar uzun saçlı bir adam görmemiştir, o saçların nasıl hissettirdiğini düşünürken elini kendi saçlarından geçirir, bukleleri düzeltmeye devam ederken yürüyen adamı izler..

Geniş omuzlu, çok geniş ya da büyük bir adam olmamasına rağmen yapılı bir adamdır Lucius Malfoy, bir asile yakışacak şekilde dik duruyor, gri gözleri çevresini izliyorken Hermione onun gözlerindeki anlamları merak ediyordur..

Eşi yoktur Bay Malfoy'un, hiç evlenmemiştir, Hermione sebebi merak ediyorken Clementine'in annesi muamma, genç kadın sessiz bir nefes alarak başını diğer tarafa çevirerek bahçeleri izler..

"Bayan Granger.."

Hermione irkilerek o tarafa döndüğünde ellerini arkasında birleştirerek yürüyen lordu görür, Lucius konuşur

"Korkutmak istemedim, affedin.."

Hermione gülümser, kalkıyorken cevaplar

"Dalmışım.. Bir arzunuz var mı Bay Malfoy?"

"Clementine nasıl?"

"Uyuyor.. Oldukça iyi bir kız, zorluk yaşayacağımızı sanmıyorum.."

Lucius başını sallar, mırıldanır

"Güzel.."

Hermione sessiz, onaylarken ikisi durmaya devam ediyorlardır, genç kadın sonra konuşur

"Sizi yalnız bırakayım.."

Hermione onu geçer, eve giderken aptallığıyla yüzünü buruşturmuş, kütüphanenin yolunu tutar..

Hermione kitabın sayfasını çeviriyorken dışarıdan sesleri duyar, başını kaldırarak dinler

“Nicholas, ulak hala burada mı-”
“Burada efendim, ne diyeyim?”
“Kabul ettiğimi söyle, yola çıksınlar..”
“Emredersiniz efendim-”
“Ben kütüphanedeyim-”
“Elbette efendim..”

Hermione bunu duyunca dikleşir, saçını kontrol eder, duruşunu düzeltir ve kitabı tekrar açarken kapı açılıp Lord içeri girer, Hermione başını kaldırarak ona bakarken Lucius gözlerini kısıyor, konuşur

“Her yerde karşılaşıyor gibiyiz Bayan Granger.”

Hermione sessiz ayağā kalkarken Lucius eliyle oturmasını işaret eder, genç kadın tekrar çökerken Malfoy kapıyı kapatır ve çalışma masasına gider..

Hermione sessiz, tekrar kitabına dönmüşken Lord masasında bir şeyler yapıyor, genç kadın kabalık olmaması için onu izlemiyorken bir süre sonra Lord konuşur

“Söyleyin Bayan Granger, yazım gücünüz kuvvetli midir?”

Hermione kitaptan başını kaldırırken mührünü ısıtan adama bakar, cevaplar

“Yapabildiğim kadar, Bay Malfoy..”
“Diyelim ki bir adamı bir şeye ikna etmeye çalışıyorsunuz, buraya gelmesi için.. Ve onun sevmediği bazı kişiler de buraya gelecek.. Onu nasıl ağırıldınız?”

Hermione kaşlarını çatarken gri gözlere bakıyor, mırıldanır

“Geleceğinden emin olduğumu ve onun korkmadığına olan inancımı belirtirdim.. Erkekler korkaklık söz konusu olunca her şeyi yapabiliyorlar..”

Lucius hafifçe sırtarak mührü kağıda bastırır, konuşur

“Doğru.. Erkeklerin ruhunu görmeyi başarmış bir kadının sözleri bunlar..”

Ve başını kaldırıp ona bakarken devam eder

“Bu mektubu Nicholas’a götürün lütfen.. Avluda bekliyor..”

Hermione kitabı kapatır ve kalkar, yürüyüp mektubu alır, dönüp kapıya giderken Lucius konuşur

“Ve sonra buraya dönün.”

Hermione başıyla selam verir, dönüp çıkarken kapı kapanır..

Hermione mektubu vermiş, kütüphanenin kapısını vurur ve sonra açarak içeri girerken Lucius'u demin kendisinin oturduğu koltukta, aynı kitabı karıştırıyor görürken sessizce ilerler..

Lord onu duyunca başını kaldırır ve kitabı göstererek konuşur

"Romantizm? Sanmıyordum doğrusu.."

Hermione hafifçe gülümser, ayakta durmaya devam ederken cevaplar

"Ne olursa olsun, genç kadınlar romantiktir Bay Malfoy.."

"Doğru, uzun süredir romantik birini görmüyorum, oturun.."

Hermione verilen izinle onun karşısındaki koltuğa otururken ona bakar, Lucius kitabı kapatıp ona geri uzatırken konuşur

"Kütüphanemde çok romantik kitap yoktur, üzülerek belirtmeliyim.."

Hermione kitabı alıyor, gülümserken cevaplar

"Dert değil.. Sonra da diğer dallara geçerim, belki sizin sevdiğiniz benim de hoşuma gider.."

Lucius kaşını kaldırırken sorar

"O kadar okumaya heveslisiniz yani?"

"Oldukça.. Çocuklar uyurken yapacak başka şey yok.. Hizmetçi değilim, uşak değilim, aşçı ya da temizlikçi de değilim.. Herkesin bir işi var, çocuklar uyurken benim işim kalmıyor.. Efendim benimle vakit geçirmek isterse tek işim o olur.. Gerisinde kitaplar benim vaktimi alıyor.."

Lucius sessiz, olmayan bir lokmayı ağzında çevirir ve arkasına yaslanırken konuşur

"Efendiniz bir süre sizin eşliğinizi isteyecek Bayan Granger, gelecek günlerde.."

"Elbette, nedir?"

Lucius hafifçe gülümserken sorar

"Nedir? Devamlı soru soruyorsunuz Bayan Granger, koşulsuz itaatiniz yok.. Bu hoşuma gitmeyen bir şey.."

Hermione sessizleşir, başını eğerek kitabın kapağını parmaklarıyla düzeltirken cevaplar

"Ben köle olduğumu sanmıyordum.."

Ve bakışlarını kaldırmamaya devam ederken Lucius onu izliyor, cevap vermez..

"Kaç yaşındasınız Bayan Granger?"

Hermione sessiz, başını kaldırırken cevaplar

"24-"

"Yirmi dört?"

Hermione onun sesindeki şaşkınlığa iç çekerken Lucius sorar

"Bu biraz, *ileri* bir yaş değil mi? Geleceğe dair planlarınız yok mu? Ne olacaksınız, ömür boyu mürebbiye olamazsınız-" Lucius şaşkın, başını diğer tarafa çevirirken Hermione gülmeden edemez, Lord bunu duyunca ona dönerken genç kadın elini kucağına kapatarak başını eğerek, fısıldar

"Üzgünüm efendim-"

"Hayır, niye gülüyorsunuz?"

Hermione başını kaldırırken gülümsemesi hala dudaklarında, cevaplar

"Endişeleneceğinizi düşünmemiştim, görmek beni şaşırttı.."

Lucius gözlerini kısarak, mırıldanır

"Endişelenmedim. Sadece.. Garip bir durum, geleceğe dair hiçbir düşünceniz yok mu?"

"Bir evde oturup koca beklemek mantıklı mı Bay Malfoy-"

"Diğer kadınlar ne yapıyor? Yapmıyorlar mı?"

Hermione iç çekerek gülümser, cevaplar

"24 o kadar da kötü değil-"

"Evet, *daha* kötü-"

"Bay Malfoy!"

Lucius gülerken dikleşirken ona bakarak konuşur

"Gerçekçi olun Bayan Granger, bu yaştan sonra ancak yaşlı ve parası suyunu çeken bir adamla evlenebilirsiniz."

Hermione ona bakıyorken Lucius mırıldanır

"Romantik kitapların sırrı da böylece çözülmüş oldu.. Diğer evlerdeki kitapları da getirmelerini söyledim, yalnız zamanlarınızda size arkadaş olurlar.. Gerçek bir erkek bulamayacak olmanız üzücü-" Hermione kitabı sehpa üzerine bırakır, sesi sert, mesafeli, sorar "Bana ihtiyacınız var mı efendim?"

Lucius onu izliyor, cevaplar

"Yok.."

"İzininizle?"

"Elbette Bayan Granger.."

Hermione fırlar ve hızla giderek uzaklaşır, kütüphaneden çıkıp giderken Lucius kötülüğün verdiği hazla sırttır..

S: William Joseph - Leningrad

Hermione arka bahçeye, Clementine'in alanına geçmiş, parmakları dudaklarında, ağlamamak için zor duruyorken gözlerini kırıştırıyor, ileri bakıyordur..

Genç kadın ne kadar süre boyunca öyle durduğunu bilmezken hizmetçilerden biri sorar

"Bayan? Bayan iyi misiniz-" Hermione ona döner, hizmetçi nezaketle sorar

"Ağlıyorsunuz-" Hermione zayıf bir sesle 'öyle mi' derken yüzünü siler, hizmetçi kız bir mendil çıkartarak ona uzatırken Hermione teşekkür ederek yanaklarını siler, hizmetçi fısıldayarak sorar
"Efendim bir şey dedi, değil mi?"

Hermione onun sesindeki 'yine'yi duyarken ona bakar, hizmetçi kız gülümser

"Efendim öyle bir adamdır Bayan Granger.. Özünde iyi bir adamdır, ama gücünü sever-"
"Ama ben bir şey yapmadım-"
"Biliyorum Bayan Granger.. Biz de yapmıyoruz.. Ama efendimi böyle kabul etmelisiniz.."

Hermione hıçkırarak önüne dönerken içerden bir zil sesi duyulur, hizmetçi fısıldar

"Beni çağırıyor-" Hermione onun koluna yapışırken konuşur
"Söyleme-"
"Elbette Bayan Granger.."

Hizmetçi gülümser, sonra fırlayıp koşarak giderken Hermione önüne dönerek sessiz, yavaşça çökerek çimlere oturur..

Hermione adını bile bilmediği hizmetçi kızın verdiği bez mendille gözlerini siliyorken birisi omuzlarına bir şey bırakır, Hermione dönerek teşekkür edecekken onu gördüğünde hızla fırlar, Malfoy onu kollarından tutarak dikleştirirken konuşur

"Üzgünüm Bayan Granger-"
"Bu özür dilenecek bir şey değil! Canımı yakmak istediniz, sadece size güldüm diye!"

Lucius onun kızgın yüzüne bakıyorken sakin, cevaplar

"Ben böyle bir adamım.. Bana karşı dikliği kaldıramıyorum-"
"O diklik yüzünden beni buraya geri getirdiniz ama-"
"Bir yere kadar sizin dikliğinizin hoşuma gidiyor diyelim.."

Hermione sessiz, ona bakarken gözleri dolu, mendili elinde yumruğuna hapsetmiş, ona bir adım atarak yüz yüze, fısıldar

"Ben evde kalmış, koca arayan kadınlardan değilim. Ekmeğimi kazanıyorum, biriktiriyorum. Yaşlı ve paraları suyunu çekmiş bir adamın eziyetine katlanmamak için her gün siz ve sizin gibilerin yanında duruyorum!"

Gri gözler duygusuz, ona bakıyorken Hermione'nin gözleri alevli bir kahverengi, devam eder

"Sizin hizmetkarınızım ve hizmetinizde gereken her şeyi yaparım Bay Malfoy. Ama benim kişisel alanıma, ne kadar ikinci, hatta üçüncü sınıf bir alan olsa da, o alana saldıramazsınız. O alan benim. Ben izin verirsem oraya girebilirsiniz. Diğer alanlara saldırabilirsiniz, kendi zevkiniz ya da gücünüz veya erkekliliğinizin ispatı için beni ezebilirsiniz bile-" Lucius kaşlarını çatarken cevaplar

"Erkekliliğimin ispatı-"

"Elbette erkekliliğinizin ispatı! Durup dururken genç kadınları yok yere azarlamanın, sırf baskınlığı geri almak için başka bir tanımı olabilir mi? Bu ev sizin! Bu araziler sizin! Üstümüzdeki kıyafete kadar para sizden çıkıyor! Zaten bu çalışanlara sahipsiniz, onların ruhlarına tokat atmak erkekliliğinizin ispatından başka bir şey değil!"

Lucius ona bakıyorken Hermione kızgın, konuşur

"Neden puro salonunda brendi içerken bunu diğer erkeklere ispatlamıyorsunuz? Beni ezip mutsuz kıldığınızda daha muhteşem bir asil olmuyorsunuz, ve inanın bana ben Clementine'a bunları öğretecek bir mürebbiye değilim! Benim eğittiğim çocuklar alt sınıftakilere de insan gibi davranırlar-"

"Hiç öpüştünüz mü Bayan Granger?"

Hermione afallayarak ona bakarken Lucius söylenen şeyleri hiç dinlememiş bir ifadeyle ona bakıyordu, genç kadın ellerini indirirken cevaplar

"2 kere-"

"Güzel miydi? Kimdi, şöför mü-Aşağılamadım! Öyle bakmayın, Kont'u öptüğünüzü varsaymadım sadece, Kont muydu?"

"Değildi Bay Malfoy, *ben metres değilim!*"

Lucius gülümser, ona bakarken Hermione başını iki yana sallayarak onu geçer ve eve ilerler, Lucius dönerken konuşur

"Güzeller miydi? Öpücükleriniz?"

Hermione gözlerini kapatarak tanrılarından sabır diler, sonra ona dönerken cevaplar

"Evet Bay Malfoy.. Ne yapacaksınız?"

Lucius ona ilerliyor, genç kadını izlerken konuşur

"Biraz önce bana bağırdınız.. Eşitim bir kadın olsaydınız sizi öpemeyeceğimi düşünüyordum.. Ama eşitim değilsiniz, ve isteseydim sizi öpebilirdim.."

Hermione sessiz, ona bakarken elinde olmadan sorar

"Niye yapmadınız?"

Gri gözler ilgiyle ona bakar, sonra cevaplar

"Bilmiyorum.."

Hermione de ona bakar, o sırada bir yerlerde çingiraklar çalarken genç kadın dikleşerek konuşur

"Yemek hazırlanıyor, Clementine'a bakacağım, izninizle-" genç kadın döner ve uzaklaşırken Lucius arkasından sorar

"Aramız düzeldi mi Bayan Granger?"

Hermione durur, ona dönerken cevaplar

"Hayır efendim.. İyi akşamlar.."

Ve önüne dönüp eve girerken arkasına bakmaz, kapı arkasından kapanır..

Hermione minik kızla birlikte yemek yemiş, o sırada masa adabı derslerine de başlamışlarken Clementine dik oturmayı öğreniyor, ellerini öğretildiği gibi toparlarken yemek biter, minik kız serbest saatinde oyun oynamak için izin alırken Hermione ona iznini verir, Clementine koşturarak odasına giderken Hermione küçüğün arkasından gülümser, kendine ayrılan oturma odasına gider..

Hermione camın kenarına oturmuş, karanlık ormanı, ağaçları izliyorken bu gece ay dolunay, oldukça ışık veriyor, yapraklara vuruyorken birden esen rüzgarla mumun alevi titrer, genç kadın o tarafa döndüğünde içeri giren lordu görürken toparlanarak camın kenarından iner, Lucius konuşur

"Beni görünce oturduğun yerden kalkmanı istemiyorum, tamam mı?"

Hermione şaşkın, geri otururken Lucius o tarafa ilerliyor, elleri yine arkasında, onun gibi camdan dışarı bakarak mırıldanır

"Bu gece arazi çok güzel görünüyor, hak veriyorum.. Ev çok sessiz.."

Hermione de sessiz, cevap vermezken bacaklarını iyice kendine çekerek eteklerinin etrafından kollarını sarar, öylece oturmaya devam ederken Lucius başını onun tarafına çevirerek konuşur

"Kalbini kırmak istemedim.. Üzgünüm.. Umarım seni seven bir erkek bulabilirsin.."

Hermione bakışlarını ona kaldırır, söylenenlerden başka bir şey göremezken cevaplar

"Teşekkür ederim efendim.. Umarım siz de size uygun bir hanım bulabilirsiniz.."

Lucius hafifçe gülerek önüne dönerken konuşur

"Esas benden geçti Hermione.. Adını kullanmak için izin almalı mıydım, düşünmedim?"

"Hayır efendim.. İstedığınızı yapabilirsiniz-"

"Rızanı istekle vermeni tercih ederdim.."

Hermione sessiz, cevap vermezken Lucius mırıldanır

"Ama elbette, kızgınken rızanı alamam.. Haklısın.."

Genç kadın şaşkın, adamın geceleri farklı bir adam olduğunu düşünmeye başlıyorken Lucius devam eder

"Artık evleneceğimi sanmıyorum.. Kadınlar paramın peşindeler.. Yatağımın bile değil, ne acı bir durum.."

Hermione de hafifçe gülümserken cevap vermez, Lucius muzur, mırıldanır

"Ki iyiyimdir, inan.."

Hermione başını eğer, bir şey söylemezken Lucius onun yine de gülümsediğini görüyor, keyifle devam eder

"Senin gibi bir kadının dokunulmamış olması.."

Hermione başını kaldırarak ona bakar, Lucius sessiz, onun alev gözlerini izliyorken konuşur

"Nasıl bu kadar temiz kaldın? Ben iyi bir adam değilim, ama geldiğin evler benden daha beter-"

"Bana uzanan eli kırmayı becerdiğimdendir.."

"Ellerin uzandığını biliyordum.."

Hermione ona bakar, Lucius sinir olmuşluğu görürken gülümseyerek sorar

"Söylesene Hermione-"

"Söylemeyeceğim! Böyle başladığınız cümlelerde kavga ediyoruz efendim!"

Lucius gülerek ona bakar, sonra başını sallarken konuşur

"Peki, haklısın.."

"Teşekkür ederim.. Ayrıca endişeniz olmasın, sizin de dikkatiniz bir süre sonra diğer şeylere dönecektir, bana olan ilgi en fazla 1 hafta sürer."

Lucius kaşlarını çatarken Hermione açıklar

"Evet geldiğim evlerde de bu tuzak hep vardı-"

"Tuzak?"

"Elbette.. Mürebbiyeyi yatağa alma durumu-"

"Bayan Granger-" Hermione iç çekerken cevaplar

"Bay Malfoy, inkar etmeyin.. Buraya gelmeden önce uyarıldım."

Lucius kaşlarını daha da çatarak geri adım atarken cevaplar

"Size uygunsuz bir şey yapmadım! Bunu bana söyleyemezsiniz-"

"Daha yapmadınız-"

"Bayan Granger-"

"Önceki mürebbiye neden işi bıraktı?"

Lucius ona bakıyor, cevap vermezken Hermione pencereden iner, eteklerini düzgün tutuyor, ona bakarken sorar

"Neden? Birden ona yetecek kadar parayla birlikte Londra'da bir evde çalışmaya başladı? Mürebbiye olarak da değil, bakıcı olarak, hem de *sağır* bir adamın yanında.. Bebek ağlamalarını *duymayacak* bir adamın yanında."

Lord'un gözleri tehlikeyle parlıyorken Hermione devam eder

"Bu gibi dedikodular alt tabakada zeytinyağı gibidir Bay Malfoy, bilmesi gerekene ulaşır.. Üst tabakanın haberi bile olmaz, merak etmeyin."

Lucius'un çenesi sert, sanki bir şey söylemek ya da yapmak istiyor ama kendini tutuyor gibiyken Hermione ona bakarak konuşur

"Evde kalmış olabilirim. Hayatım boyunca sadece 2 öpücük yaşamış da olabilirim. Sizin bana verebileceğiniz bir öpücük aklımı başımdan alabilir belki, veya yatağınız beni ısıtabilir.. Ama bunu yapmayacağım, ben de başka bir evde sağır bir adamın yanında kalıp bebeğimi büyütmek istemiyorum."

Lucius ona bakıyorken Hermione onun ne kadar ciddi durduğuyla bir an yutkunur, sonra sessiz, sorar

"Eşyalarımı toplayayım mı?"

Gri gözler ona bakıyorken sessiz, sorar

"Odama taşınmak için mi?"

Hermione bir an kaşlarını çatır, sonra inleyerek gözlerini kapatırken ellerini kaldırır, Lucius sırtırken genç kadın gözlerini açarak cevaplar

"Siz *böyle* bir adamsınız evet.."

"Kesinlikle böyle bir adamım.. Geliyor musun?"

"Hayır! *Bay Malfoy!*"

Lucius derin bir nefes alarak döner, kapıya giderken konuşur

"Yazık.. Tam da uyarılmıştım.."

Hermione kıpkırmızı olurken Lucius kapıyı açıyor, dönerek devam eder

"Eğer fikriniz değişirse, odam 2. katta, koridorun sonunda, Bayan Granger."

Hermione cevap vermez, Lucius ona selam verip odadan çıkarken Hermione iç çekerek koltuğa çöker..

"Bayan Granger-" Hermione odasına giren Martha ile dikleşirken Martha elinde şamdan, konuşur

"Clementine Bayan Granger-" Hermione sabahlığını giyip onun arkasından çıkarken hizmetçi durumu anlatır

"Bayan Clementine'in bir hastalığı var, arada sırada krizleri geliyor, yine geldi-" Hermione içerden boşuk seslerin geldiği odaya girerken Clementine yatakta sanki nefes alamıyor, elleriyle yorganını ittiriyorken Hermione yatağa girerek minik kıza sarılır, Martha sorar "Sizin bildiğiniz bir ilim var mı Bayan Granger?"

Hermione diğer hizmetçilere bakarken sarı başı öpüyor, geçtiğini söylüyorken sorar

"Babası bilmiyor mu?"

"Bir yerlere götürdü, doktorlara, hep böyle kalacağını söylemişler.."

Hermione iç çeker, minik kıza sarılırken yumruklar onu tutuyor, hırıltılı nefesler alıyordur, Hermione onunla birlikte sallanır..

Hermione babasını isteyen kızı yatırırken fısıldar

"Baban uyuyor Clementine-"

"Ama babam- lütfen-" Hermione minik kızın saçlarını okşuyor, konuşur

"Eğer uyumuyorsa çağıracağım, tamam mı? Ama sen uyumalısın.."

Clementine iç çekerek onun saçlarını tutarken konuşur

"Babam beni sevmiyor.."

"Seviyor, niye sevmesin-"

"Sevmiyor.. Benim annem yok, bana bakamıyor-" Hermione öyle şeyler söylememesini söyleyerek onun başını öper, uyumasını fısıldarken Clementine minicik, yan dönerek gözlerini kapatır..

"Çocuğun babasına ihtiyacı var!"

"Ama uyandıramayız Bayan-"

"Emri mi var?"

Martha iç çeker, cevaplar

"Bay Malfoy Clementine'a bakıyor evet.. Eğitiyor da.. Ama o onun karısının çocuğu değil Bayan Granger, anlamalısınız-"

"Clementine'ı piç olarak mı ilan etti-"¹
"Daha etmedi.. Ama ilerde edecektir.."

Bu sefer Hermione iç çekerken bir eli boynundaki kolyede, diğeri belindeyken sorar

"Ama bu çocuğun piç olsun olmasın babasına ihtiyacı var-"
"Fakat Bay Malfoy onunla bağ kurmak istemiyor Bayan Granger.. Sizi bu yüzden tuttu.."
"Ben o çocuğa baba olamam!"

Martha ellerini iki yana açarak yapabileceği bir şeyi olmadığını gösterirken Hermione yine iç çeker..

"Bayan Granger, yapmayın-" Hermione onun elini savuşturur, fısıldar
"Bir şey yapmayacağım, uyandıracacağım sadece-"
"Size çok kızacaktır-"
"Kızsın, kızı orada-"
"Kızına gideceği bile şüpheli!"

Hermione iç çeker, ona bakarken konuşur

"Hadi git Martha.. Kızarsa seni de burada görmesin.."

Martha başını sallar ve şamdanıyla birlikte dönerek uzaklaşırken Hermione sessiz, yavaşça kapağı açar, içeri süzülür..

Hermione yavaşça karanlık odaya girer, kapıyı arkasından kapatırken dil oturur, genç kadın daha önce hiç girmediği odada nereye gitmesi gerektiğini bilmezken karanlığa gözlerinin alışmasını bekler, o sırada yatağın yerini azıcık bulabilirken dikkatle o tarafa gider, ayakları yatağın ayakucuna değince kenara kayarak yürür, sonra eğilerek konuşur

"Bay Malfoy-" uzanıp onu hafifçe dürterken Lucius birden uyanarak irkilir ve geriler, onu bileğinden yakalamışken Hermione konuşur
"Benim! Benim, Hermione- Bay Malfoy-" uykulu bir ses şaşkın, 'Hermione?' diye sorarken Hermione cevaplar
"Mürebbiye!"

Lucius anlamış, tutuşunu gevşetirken Hermione kolunu çekiyordur, devam eder

"Bay Malfoy-" ama tutuş yine sıkılaşıyor, onu çekerek yatağa düşürürken Hermione cevaplar
"Öyle değil! Değil-" ama Hermione dönerek dudaklarını örten adamla boğuk bir ses çıkartırken geceliğinin altında şok, bir an donar..

Hermione ne olduğunu anlamamışken Bay Malfoy'un eli belinde, kumaşı sıkıyordu, sonra bastırarak onu daha da kavrarken Hermione nefes almak için başını kurtarmaya çalışır, dudaklar onu bırakıp boynuna inerken mırıldanır

"Dayanamayacağını biliyordum,-" Hermione ciğeri yanıyor, kalbi deli gibi çarpıyorken kumaş ve saç yoğunluğu arasında cevaplar

---

¹ "Piç"lik terimi, o dönemlerde (ve aslında İngiliz Edebiyatı'nda hala) daha ciddi, gerçek bir kurum olarak geçer.. Piç'i şimdilerde herkes her duruma kullanabiliyorken, o dönemde bir erkeğin evlilikten olmayan çocuğuna piç denirdi (aynen bilindiği gibi), ama bu gerçek anlamda bir etiketti. Kralın sarayda yaşayan, ömür boyu refah içinde yaşayan çocukları da piç olabiliyordu. Piçlik hakaret değil, sadece o kişinin gerçek statüsünü gösteren bir kavramdı. Yani Kral, Lord ve Dük gibi, Piç de bir kavramdı.

"Yatmak için gelmedim!"

Lucius onun tenine hafifçe gülerken mırıldanır

"Eminim, oynaşmaya geldin-" Hermione onun elini uygun olmayan bir yerde hissederken tüm gücüyle dizini kaldırır ve efendisinin karnına gömerken Lucius bağıarak geriler, Hermione nefes nefese, dirsekleri üzerinde dikleşirken bir an sonra suratında patlayan sert tokatla yere düşer, canı yanmış, ne olduğunu anlamaya çalışırken gözleri dolar..

Hermione dizleri üzerine düşmüş, yüzü yanıyor, yutkunarak dikleşirken gaz lambasının aydınlığı odayı doldurur, Hermione yerde, hızla fırlarken dönerek sırt üstü geriler, yatakta dizleri üzerinde duran adama bakarken Lucius kızgın, ona bakıyor, konuşur

"Ne cüretle- Yatağıma sen girdin-"

"Ben yatağa gelmedim! Clementine hastalandı!"

Lucius kaşlarını çatarak ona bakarken Hermione yerde, titriyor, yan dönerek yavaşça kalkmaya çalışır, ama her yanı titriyor, dengesini bulamadan tekrar düşerken Lucius kıpırdanır, Hermione ona dönerek elini kaldırırken bağıır

"Hayır! Bana dokunma!"

Ve dolaba tutunarak yavaşça kalkar, derin nefesler alıyor, kızgınlıkla ona bakarken konuşur

"Odada mum yanıyordu sandım, şamdanı yolladım.. Clementine yine krize girdi, ve sizin onu sevmediğinizi düşünüp ağlıyor, durumu daha beter olacak diye sizi uyandırmaya geldim.. Ama siz-" Hermione kelimeleri bulamıyor, başını çevirerek odaya bakar, sonra ona dönerken konuşur
"İyi geceler efendim."

Ve dönerek adım atar, bir an yine denge ararken Lucius konuşur

"Odana-"

"Hayır-"

"Lütfen.."

Hermione dönerek ona bakar, Lucius yataktan inmiş, ona yürürken açıklar

"Bayılacak gibi duruyorsunuz Bayan Granger-"

"Çünkü bayılacağım! Beni yatağa sokup-*nerede*yse-" Hermione kızgınlıktan konuşamazken sonra feryat eder

"Üstelik bana tokat attınız!"

Genç kadın üzüntüyle bağıırken Lucius cevaplar

"Çok özür diliyorum, inanın.. Bir hanımefendi olduğunuzu bana gösterdiniz-"

"*Böyle mi* ikna oluyorsunuz!?"

Lucius ağzını açar ama bir şey söylemez, sonra konuşur

"Beni affedin, lütfen. Yaptığım bir lorda yakışmıyordu-"

"Elbette yakışmıyordu! Kalbim çıkıyor sandım, tecavüz-"

"Tecavüz etmezdim, asla-" Hermione '*hah!*'larken Lucius cevaplar

"Etmezdim! Edecek olsam *şağıda* yapmıştım çoktan!"

Hermione susar, 'her neyse' der gibi dururken Lucius konuşur

"Lütfen, odanıza götüreyim, birazdan bayılırsanız sizi bu yatağa yatırırım-" Hermione bunu duyunca elini uzatır, Lucius gülümser ve sessiz, onun elini öpüp koluna sokar, uzanarak gaz lambasını alıp ona yol verirken Hermione yürür..

Yol ayrımına geldiklerinde Hermione konuşur

"Buradan sonra ben giderim, Clementine'a bakın-"

"Hayır-" Hermione dönerek ona bakarken tekrarlar

"Bay Malfoy, gidip kızınızı görün. Hastalığı sizi çağırmak için bile olabilir, bunu yapmayın. O zaten hayatı boyunca piç olacak, babasının da ona öyle davranmasına gerek yok."

Lucius sessiz, cevaplar

"Sadece size kötü davrandığım için gideceğim.."

Hermione bunu duyunca gülümser, konuşur

"O zaman ben de sizi affedeceğim.."

Genç adam bakışlarını ona çevirir, bakarken Hermione eliyle koridoru gösterir, Lucius gaz lambasını ona verirken konuşur

"Clementine'dan sonra sizi kontrol etmeye geleceğim, çılgık atıp lambayı üzerime fırlatmayın-"

"Gerek yok Bay Malfoy-"

"Emirlerime karşı mı çıkıyorsunuz?"

Hermione sessiz, 'elbette hayır' diyerek selam verir, sonra lambayla birlikte uzaklaşırken Lucius karanlık koridorda, diğer tarafa gider..

Hermione yatakta, uyumak üzereyken vücudu hala kendine gelememiş, kalbi çarpıyor, genç adamın güçlü tutuşunu, dudaklarını hissediyorken kapısının hafifçe vurulduğunu duyunca gözlerini yumar, onunla yüz yüze gelmek istemezken kapı açılır, Hermione sessiz, nefes alıp verir..

Bay Malfoy odaya girmiş, ilerlerken gaz lambası açıktır, Hermione lambanın kısılıp kapatıldığını duyarken fitil cızırdayarak söner, Hermione karanlıkta biraz daha rahatlarken adımlar yatağa yaklaşıyordur, genç kadın nefes almayı unuturken üzerindeki örtü biraz kaldırılır ve daha yukarı çekilir, sırtı örtülürken Hermione gözlerini açmamak için kendini zorlar, öylece durur..

Sessizlik uzuyorken Hermione bir an sonra kumaşların sesini duyar, rüzgar bir an suratına eserken genç kadın onun çöktüğünü anlamış gibi olmuş, çok hafifçe kirpiklerini aralarken onu görür gibi olunca yine kapatır, o sırada yüzüne düşen bir bukle ile yine kaskatı kesilirken kumaşları duyar, daha ne olduğunu anlamazken nazik bir dokunuş saçları yüzünden alarak ardına atar, sonra dönerek sessiz, yanağından iner, burnunu çizer, dudaklarında durup çekilirken Hermione kalbinin duyulup duyulmadığını düşünüyordur, o sırada kumaşlar yine gerilir, Bay Malfoy ayağa kalkarken Hermione dinler, tamamen sessizlik varken bir süre sonra genç kadın eğilmenin sesini duyar, yan döndüğü yastığında şakağından hafifçe öpülürken muzur bir fısıltı kulağına çarpar

"Hiç rol yapamıyorsun.."

Ve sonra dikleşir, sessiz olmak için çabalamayan adımlarla dönüp çıkarken Hermione gözlerini açarak dışardaki aya bakar..

S : Francesco Durante - Harpsicord Concerto In B Flat Major

Lucius Malfoy o sabah evden ayrılmış, geçen 1 haftada Hermione de bu eve, çalışanlara iyice alışmışken Malfoy arazileri Lord'u olmadan da iyi halde yaşıyor olmuştur..

1 hafta daha geçerken Bay Malfoy'dan eser yok, Martha onun herhalde diğer eve gittiğini düşünüyorken Hermione oraları bilmiyor, susmuştur..

O sabah ise Hermione evin temizlenmesine uyanmışken hizmetçiler oradan oraya koşturuyor, uşaklar devamlı yeni yeni şeyler taşıyorlarken yataklar dövüle dövüle havalandırılıyor, dolaplar açılıyor, halılar silkeleniyor, kadehler parlatılıyor Hermione birilerinin geleceğini anlamış, yol ortasında durmamak için nereye girmesi gerektiğini bilemezken Clementine da hizmetçisiyle birlikte kendi odasını hazırlıyordur..

Genç kadın dolaşiyor, niyeyse şimdi her yerde daha büyük bir çalışma varken o sırada Harper "ÇEKİLİN BAYAN GRANGER!" diye bağırınca Hermione sıçrayarak merdivenlere çıkar, büyük dolabı taşıyan uşakların da buraya geldiğini görürken hızla basamakları tırmanır, adamlar inatla onu takip ediyorken Hermione onların ikinci odaya gireceklerini anlamış, dolabın altında ezilmemek için kapıyı açıp içeri dalar, dönerek kapatırken tam o anda uşağın sırtı da kapıya yapışır, Hermione yüzünü buruştururken dönerek odaya bakar, gömleğini açmış, ellerinde redingotunu tutan Lord'la göz göze gelince gözleri büyür..

"Bayan Granger?"
"Bay Malfoy.."

Lucius hafifçe gülümsüyor, redingotu yatağa bırakırken ona bakarak tekrar konuşur

"Beni bu kadar özlediğinizi bilseydim, daha önce gelirdim-"
"Özlemedim-" Lucius ona bakar, Hermione gözlerini kapatır, sonra açarak tekrarlar
"Yani, hepimiz efendimizi elbette bekliyoruz Bay Malfoy-"
"Bana bunu yapmayacağınız konusunda anlaştık sanıyordum.."

Hermione dişlerini birbirine vurur, sonra yine dener

"Çok özlediğimi söyleyemem Bay Malfoy.. Ama evet, elbette yokluğunuzu hissettik.."
"Odama dalacak kadar?"

Hermione eliyle kapıyı gösterirken Lucius ona ilerliyordur, konuşur

"Ben yokken burada mı yatıyorsun yoksa?"
"Ne münasebet-"
"Hiç odama girmeyi düşünmedin mi?"

Hermione önünde duran adamın sadece gözlerine bakmak için kendini zorluyorken gri gözler de gömleğin altındaki vücut gibi bakılması zor bir alandır, sorar

"Hiç?"

Hermione sessiz, ona bakıyor, cevaplar

"Düşünmedim efendim.. Odanız içinde siz yokken bir şey ifade etmiyor.."

Genç kadın söylediğinin nereye çekilebileceğiyle bir an donarken Lucius sırtıyor, uzanarak onun çenesine hafifçe vurur, konuşur

"Döndüğüme göre, beklerim Hermione.."

Hermione kibar olmaya çalışarak gözlerini devirir, Lucius bunun üzerine gülerken genç kadın da hafifçe gülümser, sorar

"Döndünüz mü gerçekten?"

"Sevinir miydin?"

"Elbette, burası sizin-"

"*Elbette*'de bırakman gerekiyordu.."

Hermione gülerek ona bakar, Lucius dönerek yatağına ilerlerken devam eder

"Farklı bir kadın olduğunu seni ilk gördüğüm an anladım Hermione.."

Hermione onu izliyorken Lucius gömleğini çıkartıyor, yatağa bırakır, dolabını açarken ona bir bakış atarak konuşur

"Odama girip beni yarı çıplak görünce kızarmayacak, ya da kekelemeyecek bir hizmetkar tanımıyorum.."

Hermione 'oh'larken bakışlarını eğer, Lucius gülerken yeni gömleğinden kollarını geçirirken onu izliyor, konuşur

"Ah Hermione, seni öyle öpebilirim ki.."

Hermione hızla başını kaldırırken Lucius ona ilerliyordur, genç kadın arkasındaki kapının kolunu tutarken konuşur

"Ama yapmayacaksınız-"

"İstesem de yapamam.. Bana tokat atacakmışın gibi bir hissim var.."

Hermione cevap vermezken Lucius onun önünde, ikisi birbirlerine bakıyorlarken genç adam usul, mırıldanır

"Git giyin.. Akşama konuklarımız var, ben önden geldim.."

Hermione başını eğerek alçalır ve selam verir, sonra onunla kapı arasındaki dar boşlukta dönerek kapıyı açar, ama açtığı anda kapı arkasından uzanan elle itilerek kapanırken Hermione sessiz, kapıya bakar..

Genç kadın tüm duyuları ayakta, yanlış bir harekette bir şeyler yapacakken Lord kıpırdamıyordur, Hermione bir hayalet gibi onu arkasında hiss ediyor, ürperirken onun nefesini başına eğilmiş hiss eder, ama emin olamazken Lord dönerek uzaklaşır, Hermione kapıyı açıp çıkarken fırtına, boşalmış koridordan geçerek merdivenleri iner, odasına gider..

S : Bach - Baroque Violin D Minor

Konuklar arabalarıyla, atlarıyla araziye girmeye başlamışlarken eve ateş düşmüş, herkes bir yerlere kaçışmaya başlamışken Hermione de olabilecek en şık elbisesini giymiş, belindeki kumaşı bağlamaya çalışarak koridordan avluya geçerken etrafın bomboş olduğunu görünce donar, bir an dönerek bir yerde olup olmaması gerektiğini düşünürken birden arkasında birisi onun ellerini iter ve hızla kumaşı bağlarken konuşur

“Üst kata çık, kütüphaneye git, seni orada tanıştıracam-” ve onu kalçasına vurarak yollarken Hermione şokla yürür, Lucius onu geçerek dışarı çıkarken Hermione onun *sevecen* sesini duyarak basamakları tırmanmaya devam eder..

Hermione kütüphanede oturuyor, önünde bir kitap, aşağıdaki şamatayı dinliyorken her yerden hizmetçiler ve uşaklar geçiyor, bu evin hizmetçileri konukların hizmetçilerine yolları anlatıyorlarken birkaç dakika sonra etraf sakinleşir..

Hermione dinlemeye devam ediyor, en sonunda dayanamayınca kalkarak camlara giderken aşağı baktığında dolaşan, konuşan beyefendilerle birbirlerinin yanına toplaşmış hanımları görür.. Eteklerin renkleri, şemsiyelerin desenleri asaletleri belli ediyorken Hermione uzun saçlı kendi lordunu arıyordur, bulduğunda ona bakar..

Lucius bir eli arkasında, belinde kıvrık, karşısındaki hanımla konuşuyorken Hermione şemsiyeden kadının yüzünü göremiyordur ama upuzun siyah saçları incelerken Lucius genç kadınla flört ediyor gibidir, o sırada yanlarına bir adam gelirken beyefendi dönerek onunla selamlaşır, evi gösterirken Hermione sessiz, grubun eve girmesini izler..

“Çalışma odam ayrıca sizindir beyler-” Lucius içeri girerken Hermione ayağa kalkar, Lucius onu görmüş, ilerlerken konuşur
“Mürebbiyem de buradaymış.. Beyler, tanışın lütfen.. Bayan Hermione Jane Granger..”

Hermione kibarlıkla alçalırken beyler yan yana, Lucius’un yanına geliyorlardır, genç bir ses konuşur

“Genç bir mürebbiyeyi işe alacağını sanmazdım Lucius-” Hermione başını kaldırdığında ona bakan parlak yeşil gözleri görünürken *sevecen* gözler dönerek Lord’dan cevap bekler, Lucius keyifli, cevaplar
“Bayan Granger nadir bulunanlardan..”

Yeşil gözlü adam ‘ah’ derken geriden gelen bir adam konuşur

“Lucius, kütüphaneni bazen hala kıskanıyorum-” Hermione şaşkınlıkla nefes alırken adam da ona dönüyordur, incelerken konuşur
“Mürebbiye bu, değil mi?”

Lucius onaylarken cevaplar

“Bayan Granger.. Bayan Granger, Lord Voldemort..”

Hermione zaten anlamış, selam veriyorken Lord Voldemort mavi gözleri onun üzerinde, mırıldanır

“Bilgiyi seven gözler gördüm sanırım, bana bakın lütfen..”

Hermione gözlerini kaldırarak ona bakar, Lord Voldemort keyifle gülümserken o sırada içeri giren topuklar duyulur, bir ses sorar

"Niye burada toplastınız, burası karanlık ve sıkıcı-" Yeşil gözlü adam ona dönerken cevaplar

"Mürebbiye ile tanışıyorduk-"

"Tanışyorsunuz bir de?"

Yeşil gözlü adam bir şey diyemezken Lord Voldemort konuşur

"Tanıştıyorduk Miss Parkinson, itirazınız var mıydı acaba?"

Miss Parkinson derhal '*hayır efendim*' derken Lord Voldemort memnun olur, o sırada içeri başka bir kadın girerken sesi billur, ama kelimeleri keskin, sorar

"Beyler, burada mı oturacağız?"

Hepsi "*Hayır kontes*" diye ona dönerken sadece Lord Voldemort mürebbiyeye dönüktür, herkes siyah uzun saçlı kontesle birlikte dışarı çıkarken Lord mırıldanır

"Bayan Granger, sizi bir yerden tanıyor gibiyim-" Hermione onaylarken cevaplar

"Kont Lestrangle'ın evindeydim efendim-" Voldemort 'ah'larken başını sallar

"Hatırladım.. Doğru, doğru. *Nasılsınız* Bayan Granger?"

"Teşekkür ederim Lordum, siz?"

Lord başını eğerek onaylar, o sırada kapıya gitmiş Lucius, Voldemort'un dönmediğini görünce geri gelmiş, ikisini kütüphanede konuşuyor bulurken sorar

"Hermione?"

Hermione başını ona çevirir, dikleşirken eliyle gösterir

"Efendim, Lord Voldemort ile konuşuyorduk-"

"Tanışıyor musunuz? Lordum?"

Lord Voldemort, oraya gelen genç adamı onaylarken cevaplar

"Bayan Granger Fransa'da Lestrangle'lar için çalışırken bir süre orada kalmıştım.. O dönemde arkadaşlık etmiştik, ama kendisi söyleyene kadar hatırlayamadım.."

Lucius'un gri gözleri genç kadına dönerken Hermione ona bakıyordur, Lucius *gülümser*

"Ne güzel.. Lord canı sıkılırsa eski arkadaşını yanına çağırabilir.."

Hermione diğer Lord'a dönüyor, onaylayarak '*zevkle*' diye cevaplarırken gülümseme sertleşir, Lucius konuşur

"Lordum, salona geçelim.. Bayan Granger da işlerine dönsün.."

Voldemort onaylar, dönerek yürürken Lucius mürebbiyeye bakar, Hermione bir an gerileme ihtiyacı duyarken Lucius dönerek İngiltere'nin en güçlü ve soylu lordlarından biri olan Lord Voldemort'u takip eder..

Hermione ev içindeki aktivitede Clementine'ı zapt edemiyorken minik kız devamlı merdivenlere gidiyor, bakıyor, sonra geri geliyordur, Hermione cici piçin akşam yemeğine indirilmeyeceğinden emin, onu bir şekilde ikna etmeye çalışırken Clementine en azından merdivenlerin orada beklemeyi istemiştir, Hermione kıramaz..

İkisi basamaklara oturmuşlar, güzel bir müzik eşliğinde akşam yemeği servis edilmişken Clementine bir gün o masada olmayı hayal ediyor, Hermione minik kızın hayallerini şimdilik parçalamıyorken sarışın baş ilerleyen saatlerde onun kucağına kaymış, uykuya geçmişken Hermione onun saçlarını okşayarak müziği dinliyordur..

Genç kadın arada sırada Lucius'un sesini duyuyorken o ne zaman konuşsa arkasından şen kadın kahkaları duyuluyor, Hermione hepsinin yüzünü kafasında oturtmaya çalışırken zaman akıp gidiyordur-

"Hermione? Burada ne işiniz var?"

Hermione irkilerek ona dönerken Lord Voldemort merdivenlerde, onlara bakıyordur, genç kadın sessiz, öne eğilerek fısıldar

"Clementine aşağıyı dinlemek istedi, erken yatacağınızı düşünmedim-" minik kızı kaldırmak için öne eğilirken Lord `şist`ler ve öne gelerek basamakları tırmanır, eğilip miniği kucaklarken Clementine uyku sıcaklığında, dönerek ona yapışır, Lord onu daha da göğsüne oturturken mavi gözleriyle genç kadına dönerek sorar
"Nerede?"

Hermione şaşkın, hafifçe gülümser ve yolu işaret ederken Lord o tarafa döner..

Voldemort minik kızı yatağına geçiriyorken Hermione uzanarak onun üzerini örter, Clementine pembe elbisesi içinde yana döner ve uykusuna devam ederken Lord çekilerek dışarı çıkar, Hermione de küçüğü iyice örtüp onu takip eder ve koridora çıkarken kapıyı çekiyor, fısıldar

"Sağolun efendim.. Ne zaman uyudu fark etmemişim.."

Lord hafifçe gülümser, eliyle yolu işaret ederken ikisi yürüyorlar, sorar

"Clementine, Lucius'un kızı, değil mi?"

"Evet efendim.."

"Oldukça hoş bir hanım olacağı belli.."

Hermione gülümser, ikisi tekrar müziğe doğru yürüyorlarken Hermione sorar

"Siz nereye gidiyordunuz? Yolunuzdan alıkoydum-"

"Problem değil, biraz hava almak istemiştım, ki aldım.."

Hermione başını sallar, Lord kapıya gidiyorken konuşur

"Çocuğu yatırdığına göre, partiye katılabırsın sanıyorum?"

"Sağolun efendim, ancak efendim davet etmedi-"

"Ben ediyorum, Lucius bana karşı gelemez.. Ayrıca, istediğimde eski arkadaşımı görebileceğimi belirtmişti.."

Hermione ona bakarken kimsenin bu adamı reddedemediğini biliyordur, iç çekerek başını sallar, öne düşerken Lord onu takip eder..

İkisi içeri girdiklerinde kimse onlarla ilgilenmezken Martha bir an elindekini düşürecek olur ama son anda yakalar, Hermione sessiz, ona masum bir bakış atarken Lord yanında, mırıldanır

"Ateşin yanına mı gidelim? Yoksa başka bir yerde durmak ister misin?"

"Siz nasıl isterseniz efendim-"
"Sana sordum o yüzden Hermione.."

Hermione bakışlarını ona çevirirken mavi gözleri onu izliyor bulur, cevaplar

"Şömine yanı iyi, evet.."

Lord onaylar, ona yol verirken Hermione o tarafa gittiğinde Bayan Parkinson'un ilgisini çeker, genç kadın seslenir

"Lucius, mürebbiyen gelmiş!"

Lucius bunu duyunca o tarafa dönerken Lord Hermione'nin yanına geçiyordur, sözü ondan önce alarak konuşur

"Bayanlar, Bayan Hermione Granger.. Rodolphus?"

Kont Lestrage o tarafa dönüyorken gülümseyerek kadehini kaldırır, cevaplar

"Hermione, seni görmek büyük mutluluk, nasılsın?"

Hermione gülümseyerek teşekkür ederken Bellatrix'in bakışları okunmuyordur, onun yanındaki Lucius da sessiz, elindeki kadehin içindeki içkisini inceliyorken yeşil gözlü genç adam konuşur

"Bence iyi yapmışsın Tom, Bayan Granger'la ben de konuşmak istiyordum-" bunu duyan Bayan Parkinson 'Harry' derken Harry gülümseyerek açıklar

"Hayır, Rodolphus kendisini çok övmüştü, tanımak isterim gerçekten.. Kızlar ne kadar olgun ve eğitilmişler, kendi çocuklarımı da Bayan Granger'a emanet edebileceğim bir gün gelebilir, değil mi hayatım?"

Pansy 'belki' derken Hermione şaşkın, dönerek yanındaki Lord'a bakar, Voldemort açıklar

"Rodolphus'u tanıyorsun, Bella'yı da öyle.. Harry James Potter, Dük Potter'ın oğlu.. Leydi Parkinson, yakın zamanda birbirlerini öldürmezlerse Düşes Potter olmasını bekliyoruz.."

Pansy sessiz, diğer tarafa dönerken Harry gülümseyerek Tom'a göz kırpar, sonra nişanlısıyla konuşmaya başlarken Tom devam eder

"Ben Lord Voldemort, yarın da diğer konuklar gelecek, değil mi Lucius? Weasley ve Snape'ler?"

Lucius onaylarken Hermione genç adamın kendisine bakmamasından dudağını kemirir, Voldemort tekrar yanındaki bayana dönerken gülümser..

Hermione ve Lord Voldemort bütün gece şömine başındaki koltuklarda, (*Lord genç kadını artık emir vererek oturtabilmiş*) olabilecek her şeyden konuşmuşlarken Hermione bir süre sonra onun Lord olduğunu bile unutmaya başlamıştır: Yakışıklı Lord o kadar büyük bir kültüre, deneyime, yaşanmışlığa ve bilgiye sahiptir ki, Hermione ona hayran olmaktan kendini alıkoyamazken Lord da bu sefer onu unutmayacağından emin olduğunu söylüyordur, seneler önce bir yaz gezintisinde gördüğü kadınla bu kadın arasında çok fark vardır, ve Lord gülümsüyorken konuşuyordur

"Hala ata binebiliyor musun Hermione?"

İlerde Malfoy'un başı o tarafa dönerken diğer ikisi görmez, Hermione cevaplar

"Biniyorum efendim.. Ancak burada bana at tahsis edilmedi-"
"Lucius eder.. Yarın bir at gezintisine çıkalım, bana etrafı göster-"
"Pek bildiğimi söyleyemeyeceğim-"
"O zaman beraber keşfederiz.. Ben Lucius ile konuşurum, sen yarın sabah hazır ol.. Hizmetçime söylerim, kahvaltı için bir şeyler hazırlar.."

Hermione şaşkın, 'peki' demekten başka bir şey yapamazken Lord gülümseyerek onun sormadığı soruyu cevaplar

"Bu salondaki ve gelecek olan gruptaki hanımları iyi tanıyorum Hermione.. Seninle vakit geçirmeyi tercih ederim.. Beni mutlu edersen sevinirim.."

Hermione başını sallar, Voldemort memnun olmuş, gülümserken uşağa hizmetçisini çağırmasını işaret eder..

S : Craig Armstrong – Glasgow Love Theme

Herkes odalarına çekiliyor, salonda lambalar söndürülmüş ve mumlar yakılmış, Hermione bütün gece ayakta durmaktan yorulmuş hizmetçilere yardım ediyorken en sonunda Martha'nın elinden tabakları alarak konuşur

"Git Martha ben bakarım-"
"Hayır Bayan Granger-"
"Git hadi, daha kaç gün hizmet edeceksin, ben götürürüm mutfağa ne var? Git uyu hadi, güç topla-"
"Siz yarın sabah kalkacaksınız-"
"Ve at binmeye gideceğim, bütün gün kupa tutmayacağım.. Yürü hadi."

Martha iç çeker, pes ederken Hermione olgun kadını gönderir, uşaklarla birlikte diğer kadehleri toparlarken uşaklar tabakları alarak çıkarlar, genç kadın da kadehleri ikişer ikişer alarak kapıya gider, o sırada diğer uşak gelmişken Hermione gülerek kadehleri ona verir, delikanlı alıp dönerken Hermione arkasından seslenir

"Bitti, başka kalmadı-" uzaklaşan bir 'Tamam Bayan Granger' duyulurken Hermione iç çekerek tekrar salona döner, yürüyerek yere düşüp de orada bırakılan bir şalı alır, katlayarak koltuklardan birine bırakır, sonra yürüyerek yastıkları havalandırmaya başlarken bir elinde bordo kadife bir yastıkla pencereye gidip camları açar..

Serin gece rüzgarı içeri girerken mumların birçoğu söner, ama Hermione aldırılmazken bir sürü parfümün, şen şakrak, tasasız kelimenin havada uçtuğu salonda duruyorken elindeki yastığı parmaklarını bükerek karnına dayar, derin bir nefes alır..

Onun yaşındaki genç bir kadın için Lord Voldemort her an hayallere dalınmasını sağlayabilecek, masallardan çıkan bir hayal gibidir doğrusu.. Ancak Hermione bundan daha akıllı olmaya çalışırken biliyordur ki Lord bu evden çıktığında, bu evdeki bu hizmetkari yine unutacaktır, şu anda, şu an için ilginç bir oyuncaktır Hermione, herkes Lord'un Lord sıfatına önem verdiğini biliyordur..

Hermione edepsiz düşüncelerin sebebini şaraba yüklerken Lord'un ona verdiği kadeh, kadehi alırken ellerinin değmesi, o anda birbirlerine bakmaları, tamamen Lucius'un bahsettiği evde kalmış mürebbiyenin romans arama isteği, kitapları gerçeğe aktarma güdüsüyken akıllı Hermione bir Lord'la aralarında hiçbir şey olamayacağını biliyor, ama romantik Hermione ise o adamın mavi gözlerinin o ilgiyle ona bakmasını derin bir nefes

alır, o sırada arkadan gelen birini hissederken hızla döndüğünde onunla yüz yüze gelir, gözleri büyürken konuşur

"Efendim-" ama başından çekilerek onun dudaklarına çarparken sözleri boğulur, elindeki yastık yere düşerken tüm mumlar sönmüş, sadece ateşin turuncusu, ve ayın grisi etrafta kalır..

Hermione kalbini bir piyano gibi hissediyorken şu anda kalbi sadece tekli notalar basıyordu, genç kadın oraya bayılacak gibi olurken elleri onun göğsünde, belinden yakalandığını hissederek, karnıyla ona daha da yaklaşıırken Hermione nerede onun gömleğini sıktığını anlamamış, nerede sağ elinin yükselerek onun saçlarına girdiğini bilememişken Lucius onu bırakmıyor, ağzını açarak derin bir nefes alırken Hermione onun kollarına erimek üzere, önceki iki öpücük şu anda hiçbir şeyken saçlarındaki eli hissediyor, belindeki kolu fark ediyor, yutkunur, yavaşça gözlerini açarken gözlerini kapattığını da böylece anlayarak ona bakar..

Hermione ona bakıyor, göğsü inip kalkıyorken gri gözler ay gibi, ona bakıyordur, ikisi de nefes alıyorlarken oraya yaklaşan adımlar duyulunca Lucius onu çevirir ve ittirerek yürütür, Hermione yere yapışmamayı mucize olarak bulurken bir an sonra ağır kadife perdelerin içine dalarlar..

Lucius onu kumaşların arasında ittiriyor, Hermione duvara yapıştığını hissederken Lucius diğer tarafı çeker ve etraf kapkaranlık olur, o sırada içeri giren kızlar duyulurken bir tanesi koltuklardan birini çekiyor, konuşur

"Kontes Hermione'yi görünce nasıl sinir oldu, gördün mü?"

"Görmez miyim? Lord Voldemort bizimkinin içine düşecekti neredeyse-" ikisi koltukları düzenlemeye başlamışlar, sabah düzenine geçiriyorlarken içeri uşaklar da girer, Hermione onların bu kadar çalıştığını bilmiyor, kulağıyla onların ne yaptığını görmeye çalışırken boynunda dudakları hissedince çığlık atmamak için elini ağzına kapatır..

Hermione elini ağzına bastırmış, diğer eliyle onu boynundan uzaklaştırmaya çalışırken Lucius onun elini ağzıyla yakalar, ve içini öpüyor, bileğine geçerken Hermione gözlerini devirerek onun yüzünü hafifçe tırmıklar, cevap olarak çene dudakların üzerindeki eli indirir ve dudaklarını kapatırken Hermione gevşemek istemiyor, ama elinde değil, burası karanlık, ve bu adam şerefsiz, onun öpüşüne karşı koyamazken sırtını duvara dayar..

"Efendimin Lord'a nasıl baktığını gördün mü?"

Lucius dururken Hermione gözlerini açar..

"Görmedim, ben bir ara dışarı çıktım, nasıldı?"

"Efendimin o katil bakışı vardır, bilirsin.. Kütüphaneye izinsiz girdiğimizde, kitapları açtığımızda-"

"Veya odasına girdiğimizde? Evet biliyorum, kim bilmiyor ki-"

"İşte, o bakıştı.. Ama o bakışın daha beteri idi-"

"Tanrılar bizi korusun! Ne diyorsun?"

"Öyle diyorum! Voldemort'u öldürmek ister gibiydi-"

"Ama adam bir şey yapmadı ki-"

"Kör müsün kızım?"

Sessizlik olur, Hermione kalbi gümbür gümbür atıyor, nefesleri önündeki adamın çenesine vuruyorken Lucius hareketsiz, dinliyordur, hizmetçi fısıldar

"Efendimiz Hermione'ye nasıl bakıyor hiç gördün mü sen?"
"Gördüm, ama saçmalama Mary, efendim o kızı parçalar-"
"Hermione salak mı sanıyorsun sen? Kaç lordu cebinden çıkartır o-"
"Öyle deme, hiç kimse onun hakkında iffetsiz demedi-"
"Biliyorum, o yüzden zaten! Hermione efendimizin yatağına girmez, efendimiz de bunu biliyor, ve deliriyor!"

Hermione yutkunurken kızların fikrini şu anda sorsa nasıl bir cevap alacağını bilemiyordur, o sırada titriyor olmalı, Lucius'un duvardaki eli dalgın, onun omzuna geçer, ve kolunu sıvazlarken Hermione sessiz nefes almaya çalışır, dudaklarını ısırıyor, rahibelerden af dileyerek başını onun boynuna gizlerken Lucius sanki onun sessiz olmaya çalıştığını anlamış, bir şey yapmaz, sessizce dururken kızlar konuşmaya devam ederler

"Bence efendim Hermione'yi kıskanıyor-"
"Saçmalıyorsun Mary! Dedikodu günahdır, Pazar günah çıkartmalısın-"
"Günah çıkartılacak bir şey yok, kör olmayan herkes anlar! Hermione buraya geldikten sonraki gün, Clementine hastalandıktan sonra efendim bir anda deli gibi toplanmayı emretti, hatırlamıyor musun? Sanki aleve değmiş de hastalıktan kaçıyor gibi!"
"Çünkü kontla görüşecekti-"
"Çünkü Hermione ile konuşmuştu! Gece! Kız gecelikle onun odasına girdi Lucy-"
"Ve? Hermione'yi bir köye bıraksan o hala bakire çıkabilir-"
"Anlamıyorsun! Efendim seni ellese, sen ona tokat atamazsın!"

Boğuk bir ses çıkarken Mary 'işte' dercesine devam eder

"Ama Hermione atar! Ve bu, efendimi deli ediyor! Bilmez miyim ben onu, içi gidiyor, kızı gördüğü yerde zorlamıyorsa neyim! Hatta bir kere odasına davet ettiğini bile duydum-"
"Neler diyorsun sen?!"
"Evet! Ama Hermione hayır dedi, nasıl gurur duydum anlatamam-"
"Çok iffetli kız çok-"
"Çok!"

Hermione kızardığını hissediyorken Lucius hala kırıdamamıştır, genç kadın nefeslerini düzenlemiş, başını kaldırarak ondan çekerken o anda Lucius uyanarak onu duvara bastırır, Hermione başını ona kaldırırken ikisinin karanlıkta bile göz göze geldiklerinden emindir, genç kadının nefesleri yine hızlanıyorken Mary devam eder

"Partide de Lord Voldemort Hermione'nin içine düşüyordu neredeyse-"
"Efendimizden ne farkı var? O da Hermione'yi kabul etmeyecektir-"
"Elbette, ama Lord Voldemort yaşını almış, bugünden sonra kendisine mürebbiye bir eş seçse, kim onu ayıplar ki? Lord'un tek ihtiyacı olan şey bir erkek çocuk, Hermione de ona bunu haydi haydi verebilir-"
"Verir vermesine de, gönlünü verir mi-"
"Ah Lucy! Lord Voldemort sana elini uzatsa, kabul etmez misin!?"

Lucy de bu soruyla kıkırdarken Mary devam eder

"Keşke Hermione'ye elini teklif etse-"
"Yarın sabah at gezintisine çıkıyorlar, bilmiyor musun-"
"Deme! Doğru mu diyorsun?"
"Niye yalan söyleyeyim? Kulaklarımla duydum. Kahvaltı bile etmeyecekler, tan vakti kalkıp araziye açılacaklarmış-"
"İnanmıyorum, tanrı bu kızı kutsasın! Lucy, ya Lord onu eşi olarak isterse? Görmedin mi nasıl konuştular bütün gece, bilgi desen var, terbiye desen var, Hermione'nin eline erkek eli değmemiş, nasıl güzel olurdu-"
"Bence hayal kuruyorsun-"

"Sen bana güven. Lord'un Hermione'de gözü var. Nasıl da hayırlı bir kısmet olur-" o sırada Nicholas içeri girer, konuşur

"Hala hazırlamadınız mı? Sabah kalkacağız, uyuklarsanız efendim sizi azarlar!"

"Geliyoruz Nicholas, sen kendi işine bak-" Nicholas iç çekerek döner ve uzaklaşırken Lucy kıkırdayarak fısıldar

"Efendimin kıskanıp Hermione'yi sıkıştırdığını düşünsene Mary.. Sırf Hermione yarın Lord'la gitmesin diye?"

Mary buna gülerken cevaplar

"Hermione inadına gitmezse neyim.."

İkisi kıkırdaya kıkırdaya koridora giderlerken Hermione onun perdeleri fırlatarak çekip gitmesini bekliyordur, put kesmiş, öylece duruyorken bir anda iki yanından saçlarına giren ellerle irkilir, Lucius onun dudaklarının önünde, fısıldar

"Yarın gitme Hermione.."

Hermione şaşkın, gözlerini kırıştırarak boşluğa bakarken fısıldar

"Niye-"

"Gitme.. Bana güven-"

"Ama Lord-"

"Gitme.. Gitmesen olmaz mı? Kızları düşün-"

"Lord bana elini verecek değil efendim-"

"Diğer tarafı düşün, herhalde elini teklif etmeyecek!"

Hermione bunu duyunca kaşlarını çatır, cevaplar

"Niye *'herhalde'*, o kadar mı kötü-" onu ittirirken Lucius *'öyle değil'* diye onu tekrar bastırıyor, konuşur

"*Şimdi* öyle bir şey yapacak değil Hermione-"

"Ama yapabilir, ben bir lordun eşi olamayacak bir kadın da değilim! Belki az bir ihtimal, belki de sadece bir hayal, ama imkansız değil! Devamlı niye beni bu yönden eziyorsunuz anlamıyorum-"

"Hermione, *gitme* diyorum, anlamıyor musun?"

"Anlamıyorum! Beni kendinize saklamak istiyorsunuz-"

"Anlıyorsun işte-"

"Ama *siz de* beni oyuncağınız olarak istiyorsunuz! Perdelerin içinde öpüşüp sevişecek biri değilim ben-" onu ittirir, perdeleri iterek salona çıkarken temiz havayla ferahlar.

Lucius arkasından geliyorken genç kadın ona dönerek devam eder

"Beni kıskanıyorsunuz! Ama sadece fantaziniz olarak! Hermione size hayır diyor, ona da hayır desin, ama sizin evinizde kalsın, diğer erkekler hep merak etsin! Hatta ben salonda değilken siz onlara *'yaşadıklarımızı'* anlatın!"

"Hermione-"

"Efendim? Bunu yapmayacak bir adam olduğunuzu söylemeyeceksiniz herhalde?"

Lucius sessiz kalırken Hermione eli karnında, ona bakıyor, konuşur

"Lord Voldemort'u sizden daha iyi tanıdığım kesin.. Kendi açımdan.. Ve yarın keyifli bir at gezintisine gideceğim, ümid ediyorum ki hoş da vakit geçireceğim.. Yıllar sonra anlatacağım anılardan biri olacak.. İzninizle efendim, gücümü toplamalıyım.."

Ve selam verir, sonra dönerek yürürken bordo yastığın üzerinden adım atar, eteklerini tutmuş, yürüyüp giderken Lucius iç çekerek eğilir, yastığı alarak koltuğa bırakır..

S : Craig Armstrong - PM's Love Theme (P&P Trailer Theme)

"Hazır mısın Hermione? Bir, iki, üç!"

Hermione zıplar ve Lord'un eline tutunarak atına tırmanırken kahverengi hayvan uysal, çok binici görmüş, dimdik durmaya devam eder, Hermione de hayatı boyunca at binmiş, eteklerini düzeltir, o sırada Lord Voldemort kendi siyah atına biniyor, konuşur

"Dün gece nerelere gidebileceğimizi Lucius'tan öğrendim, keyifli bir gezinti olacak.."
"Eminim efendim, siz önden lütfen.."

Lord başını sallar, atını şahlandırır ve çıkarken Hermione yavaşça onu takip eder, sonra elinde kırbaç, dönerek Nicholas'a içeri girmesini işaret ederken delikanlı el sallayarak içeri girer, genç kadın eve bakarak önüne dönerken pencerelerden birinden uzaklaşan sarışın bir adamı görür gibi olur, ama emin olamaz..

Hermione ve Voldemort bütün sabah boyunca gezmişler, Hermione nereye geldiklerini az çok tahmin etmişken ikisi ırmağı belleyerek gidiyor, şimdi öğle yemeği için ormanın başlangıcında yere oturmuşlardır, Hermione yemekleri sepetten çıkartıyorken konuşur

"Akşama nasıl uyuyacağımı bilmiyorum efendim, beni oldukça yordunuz.."

Lord hafifçe güler, elmasını ısırırken cevaplar

"Tam istediğim gibi o zaman.."

Kendisine elma alan Hermione bunu duyunca kaşlarını çatarak ona bakar, Lord ona dönerken konuşur

"Benden kaçmanı istemedim-" ve uzanarak sessizce, yavaşça onun dudaklarını örterken Hermione şok içinde, gözlerini kapatır..

Hermione sessiz, yavaşça başını geri çekerken hafifçe gülümser, sonra tekrar tabaklara dönerken ummadığı bir şekilde çenesinden tutularak çevrilir, ve dudakları tekrar kapatılırken Hermione nefessiz, elini onun yanağına koyar..

Lord uzaklıktan hoşlanmıyor olacak, onu belinden kendine çekmeye başlarken Hermione kayarak onun yanına geçer, genç adam onun saçlarına elini sokuyor, tutkuyla onu öpüyorken başını ayırarak onun yanağına dudaklarını bastırır, fısıldar

"Küçük, bilgili bir kutusun, benim olman gerek-" ve tekrar dudaklarını örterken diğer eliyle onun eteklerini çekmeye başlar, Hermione bunu hissedince sinirle gülerek elini çekerken konuşur

"Efendim, lütfen-" Ama Lord ona aldırmadan tekrar onu kendine çekerken Hermione sertlikten ve gittiği doğrultudan hoşlanmamış, onu ittirmeye çalışır..

"Hayır-HAYIR-" Hermione onu tekmelemeye çalışırken isabet ettirmiş olacak, Lord geriler, genç kadın dönerek bir süredir boğuştuıkları toprağa asılarak kendini çeker, kalkmaya çalışırken eteklerinden çekilir ve yere yapışır, Lord üzerinde, tıslar

"Bir mürebbiye parçası mı benden kaçamayacak-" Hermione yerdeki pikniğe elini atmış, bulduğu ilk şeyi onun beline saptırken Lord acıyla bağırarak geriler, Hermione elinde kanlı bir çatal, korkuyla ona bakarken yerde geriler..

"Seni orosp-" Hermione onun atılmasıyla çığlık atarak fırlar ve koşmaya başlarken ormana dalar, Lord arkasından bağırır
"ORMAN KAÇKINLARI SENİ PARÇALAYACAK! HEPSİ SANA TECAVÜZ EDER UMARIM!"

Hermione inleyerek ağaçlardan birine tutunurken bacağı çok acıyor, korkmamaya çalışır, o sırada Lord'un atları çağırdığını duyarken korkuyla ilerler, ama Lord seslenir

"Hırsızların seni kaçırdığını söyleyeceğim Granger! Olur da eve dönebilirsen söyleyeceğin saçmalıklara kimse inanmayacak!"

Hermione korkuyla dururken bir an sonra atların kişnemelerle birlikte uzaklaşmaları duyulur, genç kadın gözleri dolu, sırtını dayadığı ağaca dayanarak yere çöker..

S : William Joseph – Leningrad

Hermione kolu ve bacağı acıyor, bir şekilde tekrar nehir kenarını bulmuş, yürümeye başlamışken elinde çatalı, bir yandan ağlamamak için zor duruyor, bir yandan geceleri burada nelerin gezdiğini tahmin bile edemiyorken hiçbir yerde bir ışık yok, genç kadın korkuyordur..

Saatlerce yürümesi hiçbir şeyi değiştirmezken saatlerce dört nala gidilen o yollar şimdi upuzun, genç kadın ağlayarak yere çökerken çamurlar ve toprak dört yanını sarar..

Hermione buz gibi gecede kollarını sıvazlayarak yürümeye çabalıyor, ama bir yerden sonra artık daireler çizdiğinden korkuyorken nehir ona tek yol gösteren şey, genç kadın soğuktan ne yapacağını bilmiyor, yürümeye devam ederek titreyen ellerini üflerken bir anda köpek seslerini duyunca korkuyla geriler, ama saklanacağı bir yer yok, haydutlar birazdan çıkacakken genç kadın nehre girmeyi düşünür, ama saklanması yine de imkansızken birbirine bağırarak adamlar yaklaşıyorlardır, Hermione olduğunu bilmediği bir güçle ormana koştururken adamlardan biri konuşur

"Adam kızın ormana kaçtığını söyledi, buralarda mıdır sence? Aklını kaybetmiş bir bakireyi kim istemez-"

"Emin misin Handell? Gece gece soğuk zaten-"

"Yürü hadi yürü.. Karşımıza çıkarsa yaşadık-" Hermione titreyerek yerine daha da çökerken adamlar ilerden, onun geldiği yoldan geçerek uzaklaşırlar, Hermione arkalarından bakıyor, kıpırdamaz..

Hermione dermansız kalana kadar yürümeyi kafasına koymuş, artık attığı adımların farkında değil, öylece gidiyorken yeniden bağırarak adamları duyunca umursamaz, bunu hak ettiğini düşünürken efendisine karşı gelmiş bir hizmetkar, günahını ödemek üzere yaklaşan atların seslerini duyuyordur, bağırırlar hayal meyal bir şey ifade ediyorken Hermione ellerdeki lambalara bakar, hepsi kocaman ve flu noktacılar gibiyken genç kadın fısıldar

"Ölüyorum galiba-" attan hızla inen biri ona koşuyorken Hermione öylece bakıyor, bir an sonra içinin çekildiğini hissederek, haydutun kollarına gevşerken onu kucaklayan adamı fark bile etmez..

Hermione devamlı sarsıldığını hissederken başı dönerek gözlerini açar, o anda devamlı yukarı aşağı inip kalkan dünyayı görürken konuşur

"Zıplıyor-" o anda at dururken Hermione sarsılarak yüzünü karşısındaki şeye yapıştırır, owlarken o şeyin bir adam olduğunu anlar, zira adamın elleri onu yüzünden kavrayarak çekiyorken adamın ağzı bir şey soruyordur, Hermione odaklanarak dudaklara bakarken anlayabilince cevaplar

"İyiyim-" adam ona sarılırken Hermione bir an sıklıkla beynini de ayıldığını hissederek, şaşkın, gökyüzüne bakarken ayı görüyor, artık yarım aya düşmüş ışık yukarda onu izliyorken genç kadın tekrar ayrılır, onu tutan adam onun saçlarını çekiyor, bir şeyler söylüyorken Hermione cevaplar

"Anlamıyorum-" bunun üzerine başı daha da tutularak yukarı kaldırılırken Hermione onu görünce gözleri büyüyerek kaçmaya çalışır, ama Lucius geçtiğini söylerken onu sıkarak, feryat ederek ondan kaçmaya çalışan kadını sınıksız tutuyor, düşmesini engellerken geçtiğini söyler, geçtiğini söyler, geçtiğini söyler, Hermione ağlarken onun sırtına tutunarak titrer..

Hermione kana kana ağlıyor, eller sırtını sıvazlayarak geçtiğini söylüyorken genç kadın onun kulağına fısıldar

"Öleceğim sandım-" genç adam onu çevirerek şakağını öper, alnını öper, geçtiğini söylerken Hermione yutkunuyor, fısıldar
"Su-" Lucius dönerek birine 'su' diye bağırır, adamlardan biri koşarak su getirirken Hermione dudaklarına dayanan matarayla iç çekerek içmeye çalışır, Lucius onun başını tutuyorken genç kadın onun gözlerine bakar, Lucius'un matarayı izleyerek hareket ettiğini görürken yavaşça başını çeker, ikisi tekrar göz göze gelirlerken Lucius sorar
"İyi misin?"

Hermione başını sallar, başka bir şey söyleyemezken Lucius matarayı ortalarına koyar, genç kadının ellerini de mataraya sardırırtırken Hermione dalgın bir şekilde deri matarayı tutar, o sırada at tekrar yürümeye başlarken öne eğilen genç kadın başını onun yanağına dayar..

Uzunca bir süre böyle gitmişlerken atın yürüyüşü Hermione için bir ninni, genç kadın başı alçalarak onun omzuna dayanmışken efendisi itiraz etmemiş, kolu onun belinde, yavaş yavaş hızlanmaya başlamışken Hermione bir an sonra dört nala gitmeye başladıklarında tekrar uykuya dalmış, hiçbir şeyi duymazken onu tutan adamın yüzünün ifadesini de görmez..

Hermione tekrar gözlerini açtığında hala at üzerindelerken sorar

"Niye bu kadar uzun-" Lucius o konuşunca başını eğerek onun saçlarını öper, yoldan çekerken cevaplar
"Çok açılmışsın.. Piknik yerinden sonra yanlış yere gitmişsin-"
"Oh.. Özür dilerim.."

Lucius hafifçe gülerken onu sıkarak, nasıl olduğunu sorarken genç kadın cevaplar

"Uyuştum-"

"Ben de öyle, ama az kaldı.. Dayanabilecek misin?"

Hermione başını sallar, Lucius aferin diyerek onu sıkarken Hermione başını kaldırarak etrafa bakar, iki yanlarında ilerleyen 4 kişilik grubu görürken sorar

"Onlar kim?"

"Adamlarım.. Ağızları sıkıdır-"

"Benim itibarım sıkı bi şey değil-"

"Ben karar veririm.. O adamı öldüreceğim-"

"Bir şey yapmadı.."

Lucius cevap vermez, Hermione başını ona çevirirken tekrarlar

"Bir şey yapmadı.. Yapamadı, kaçtım-" Lucius ona bakıyor, sorar

"Yaralıydı, hırsızlar yapmış-"

"Ben yaptım.. Çatal sapladım-" Lucius gülümserken Hermione kaşlarını çatır, genç adam gülerken açıklar

"İşte benim mürebbiyem böyle olmalı diye düşündüm.. Beni tokatlıyorsan ona çatal saplayacaksın, eşit muamele-" Hermione hafifçe gülerken başını eğer, mırıldanır

"Siz öyle bir şey yapmazdınız.."

Lucius iç çekerek onu tutarken Hermione başını kaldırır, devam eder

"Özür dilerim efendim, sizi dinlemeliydim-"

"Olan oldu, özür dilenecek bir şey yok.. Adamın sana bir şey yapamamış olması yeterli.."

Hermione bir şey demezken sonra sorar

"Bakire olmamış olsaydım.. Yine gelir miydiniz? Bir hizmetkarınız için bunca yok-"

Hermione ona dönen adama bakarken sorar

"Ne oldu?"

"Bu söylediğin için verebileceğim tek bir cevabım var, ama hoşuna gideceğini sanmıyorum.."

Hermione iyice kaşlarını çatarken sorar

"Nedir?"

"Emin misin-"

"Nedir!"

Lucius hafifçe gülümser, uzanarak onun dudaklarını örterken Hermione bir an donar, Lucius da o sırada çekilirken tekrar yola döner, Hermione sessiz, diğer adamlara bakarken hiçbiri oraya bakmıyor, geriden geliyorlardır, genç kadın sessiz, efendisine dönerken fısıldar

"Teşekkür ederim.."

"Zevkti, her zaman öperim-"

"Beni kurtardığınız için.."

Lucius'un gri gözleri ona dönerken Hermione de ona bakıyordur, bir an iç çeker, sonra uzanarak genç adamın dudaklarına kendininkileri dokundururken efendisinin kolu bir an gevşer gibi olur, ama sonra toplanırken onu sırtından tutarak dikleştirir, Hermione kolunu onun boynuna dolamış, genç adamı öperken bir süre sonra ayrılınca konuşur

"Siz de bir Lord'sunuz.."

Lucius gözlerini açarak ona bakar, Hermione sessiz, gözleri dolu, cevaplar

"Ama benim Lord'umsunuz.. Bana yeter.."

Ve sessiz, tekrar başını eğerek, matarasını tutarak ona dayanırken Lucius iç çekerek onu kavrar, atı hızlandırırken Hermione zıplayan dünyayı izliyor, onun nefesine dayanır..

S : Aaron Zigman – Love Theme

Hermione içinin kaydığını hissederken başını kaldırır, ama serin ses konuşur

"Yat, bir şey yok-" Hermione yorgun, tekrar başını dayarken fısıldar

"Eve geldik mi-"

"Geldik.. Uyu Hermione.."

Hermione sessiz, gevşerken bir süre sonra kapıların açılıp kapandığını duyar, yumuşak bir yatağa geçerken içi de geçiyor, uykuya dalar..

Hermione sabah uyandığında dışarıyı aydınlık, genç kadın bir an nerede olduğunu anlamazken burası odası değil, gözlerini kırıştırarak dikleşir, çevreye bakar..

Büyük, kocaman bir yatağın ortasında yatıyor, başucundaki mum gece bitmişken odanın büyüklüğü, eşyalar- Hermione Lord'un odasında olduğunu idrak ederken gözleri kocaman, elini ağzına kapatarak dururken odanın kapısı sessizce açılır, Hermione oraya döndüğünde içeri giren adama bakarken Lucius elini saçlarından geçirerek içeri giriyordur, onu görünce elini indirip yürüyerek sorar

"Nasılsın-" Hermione şaşkın, cevaplar

"Odanızdayım-" Lucius onun bu sonucuna aldırılmadan yatağa eğilir ve onun gözlerine bakarken Hermione devam eder

"Niye odanızdayım-"

"Kötü kalpli adamlardan korunman için.. Kilit sadece bende-" ve elinde tuttuğu anahtarı gösterir, Hermione başını eğerken mırıldanır

"Kendinize kilitlediniz yani-" saçlarından öpüldüğünü hissederken Lucius mırıldanır

"Elbette.."

Hermione hafifçe gülerek başını kaldırır, ona bakarken Lucius sessizce onun dudaklarını örter, genç kadın da onun yüzünü tutarken onun yavaşça onu yatırmaya başlayacağını anladığı an lordun göğsüne elini koyar, Lucius gülerek dururken ayrılıyor, konuşur

"Denemesem adım Lucius olmaz.."

Hermione gülerek ona bakarken Lucius geri çekilir ve ona elini uzatır, genç kadın ona tutunarak ayaklarını aşağı salar, derin bir nefes alarak onun ellerini sıkar ve onun desteğiyle kalkarken onun yüzüne yaklaşıyor, bir an eşit olmayı dilerken o kadar yüreğinden kopar ki bu dilek, gözleri dolarken Lucius sorar

"Ne oldu?"

Hermione başını eğerek bir şey olmadığını söylerken çenesinden tutulur ve başı kaldırılır, genç kadın zorla onun gözlerine bakarken cevaplar

"Sadece.. Kim olduğumu hatırladım, efendim.."

Lucius hafifçe kaşlarını çatar, Hermione ona bakıyor, elleri hala onun ellerinde, açıklar

"Ben mürebbiyeyim.. Yaşlı ve kokuşmuş adamla evlenecek olan.. Siz Lord'sunuz.. Ve öyle kalması gerekiyor.. Ben.."

Hermione başını eğer, sonra kendisini toplayarak tekrar başını kaldırırken devam eder

"Ben böyle devam edemem.. Olmaz.. Size minnettarım, beni kurtardınız, orada ölebilirdim bile, ve benim için geri döndünüz.. Beni taşıdınız, yatağınızda yatırdınız.. Ama efendim-" Hermione gözleri dolu, ona bakıyor, konuşur
"Teşekkür ederim.."

Ve ellerini ondan çeker, dönerek yürürken dik olmaya çalışıyor, kapıya ilerler, o sırada Lucius sesini geri kazanmış, konuşur

"Hermione-" Hermione ona dönerken cevaplar

"Bayan Granger-" Lucius aldırmadan, ona yürürken sorar

"Bu kaçışın.. Bu düzeltme.. Gözlerime bakamıyorsun bile-" Hermione başını ona çevirirken Lucius sorar

"Neden *şimdi*?"

Hermione sessiz, hafifçe gülümserken cevaplar

"Çünkü her şey *şimdi* değişti efendim... İzninizle..."

Ve döner, kapıyı açıp çıkarken Lucius sessiz, kaşlarını çatarak yatağa döner...

Hermione odasına gitmiş, üzerini değiştirmişken kimseyle karşılaşmamış, herkesin kahvaltı sonrası hazırlanma saatinde olduğunu biliyorken odasından çıkıp yürüdüğünde, Lucy ile karşılaşınca genç kız feryat ederek koşar

"Bayan Granger! Nasılsınız, hırsızlar size bir şey yapmadı değil mi!"

Hermione bir anda kendini hizmetçilerin ortasında bulurken Martha sessiz olmalarını söyler, Hermione cevaplar

"İyiyim Lucy, bir şey yapmadılar-Lord nerede-"

"Voldemort mu? Gitti, şehre inip doktorlara bakım yaptıracakmış, adamlar onu bıçaklamış! Burasından-" Lucy gösterirken Mary söze girer

"Seni kurtarabilmek için çalışmış, ama canından korkmuş-" Hermione bir şey demezken Martha mırıldanır

"Hermione iyi kızlar, hadi işinize-" hepsini yollarken Hermione sorar

"Lord Voldemort geri gelecek miymiş Martha?"

Martha ona dönüyor, cevaplar

"Gelmeyecek.. Efendim onu bir daha burada görürse öldüreceğini söyledi.."

Hermione sessiz kalırken Martha iç çekerek iyice ona yürür, ve genç kadının elini tutarken konuşur

"Korkma, sadece ben biliyorum.. Efendim sana bakmakla beni görevlendirdi,-"

"Ne zaman?"

"Seni eve getirdiği zaman.. Görmeliydin Hermione, dün gece bu evde bir savaş çıktı, ama kimse farkında değil.. Hepsi her zamanki gibi kör ve sağır.."

Hermione şaşkın, neler olduğunu sorarken Martha onunla birlikte hizmetçilerin tarafına gidiyor, fısıldar

"Siz gidip uzunca bir süre dönmediğinizde, efendim husursuzlanmaya başladı.. Diğer davetliler bahçede oturuyorlardı, ama efendim devamlı bizim tarafa gelip sizin gelip gelmediğinizi sorup duruyordu.. O sırada diğer konuklar da geldiler, ev iyice şenlendi.. Efendim devamlı onlarla durmak zorundaydı, ama huzursuzluğunu biz görebiliyorduk.."

Hermione dinliyor, bekliyorken Martha devam eder

"Sonra, akşam, Lord Voldemort kanlar içinde geri geldiğinde herkes ayaklandı, bir anda şatoya alev düştü.. Efendimiz oraya gidene kadar Lord bütün hikayeyi anlatmıştı çoktan, diyecek bir şey kalmadı.. Efendimiz sonra Lord'u kütüphaneye aldı, ve olanları orada ona da anlatmasını söyledi, ki biz koridordaydık, bir sürü bağırış ve darbe sesi duyduk, daha ne olduğunu anlamadan Efendim oradan çıktı, dönüp kapıyı üstüne kilitledi, ve içeri eğer bir ses çıkartırsa diğerlerinin duyacağını söyledikten sonra bizi topladı.."

Hermione şaşkın, öylece dinliyorken Martha konuşur

"Bize Lord'un söylediklerini tekrarladı, ve en iyi dört adamını aldı, gerisini burada, konuklara bir şey hissettirmeden halletmemizi söyledi.. Gerçekten de hiçbir efendimizin sizin peşinizden gittiğini bilmiyor.."

"Hiç kimse sormadı mı?"

"Lord'un yanında olduğunu söyledik.."

"Sonra?"

"Efendimizin ne yaşadığını bilmiyorum.. Ama sizinle geri döndükten sonra, ki arkadan girdi, sizi bir an bile bırakmadı Bayan Granger-"

"Baygındım-"

"Ben değilim.. Sizi attan indirdi, bana dönüp '*Yaralı, aç, derhal bir şeyler hazırla Martha, ve kimse duymasın*' dedi, hemen dedim.. Diğer adamlar önden gelmişler, bütün hizmetliler oradaydı, Nicholas beni bilerek arkaya çağırmıştı, siz de oradan geldiniz.."

Hermione sessiz, duvara bakarak dinliyor, devam etmesini işaret ederken Martha da dinleyen var mı bakar, sonra devam eder

"Efendim sizi orta merdivenlerden çıkarttı, orayı kimse kullanmaz.. Kendi odasına götürdü, nasıl kızgındı anlatamam, suratı kireç gibiydi.. Neler olduğunu sordum, o sırada siz de biraz ayılmıştınız ama sonra yine kendinizden geçtiniz, sordum ki '*haydutlar mı bu hale getirmiş*', hayır diye cevapladı, bana dönüp dedi ki, sen '*sen yıllarca benim sırlarımı tuttun, şimdi Hermione'nin sırrını da tutabilir misin*', elbette dedim, efendim benim her şeyimdir.. Öyle anlattı.. Dedi ki Lord Voldemort size saldırmış, siz onu püskürtmüşsünüz ama sizi orada, o açıklıkta bırakmış.. Kurtlara yem olmadığınız için şanslısınız Bayan Granger, ben duyduğumda aklım gitti-" Hermione onun elini sıvazlarken Martha da ona gülümser, uzanarak genç kadının saçlarını düzeltirken devam eder

"Bütün ormanda sizi aramışlar, efendim sizi bulduğunda kendinizden geçmek üzereymişsiniz, efendim anlatırken ben korktum.. Onu daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim, normalde sinirlenir, kükrer, ama bu tehlikeli bir kızgınlıktı.. Sanki bir şeyleri öldürmek ister gibiydi, ama öldürmek bile bir işe yaramayacaktı.."

Hermione sessiz kalırken Martha düşüncelerini toparlayarak konuşur

"Sizi yatırdık, ama inliyordunuz, ağlıyordunuz.. Efendim ne yapacağını bilemedi, sizinle konuştu, sizi sakinleştirmeye çalıştı, ama çok fenaydınız.. Bana sizi soymamı, ıslak bezlerle ovmamı, sakinleştirmemi söyledi, o da size yiyecek bir şeyler alacaktı-"

"O mu? *Bana* mı?"

"Evet efendim.. Bizzat mutfağa indi, gözlerimle gördüm.. O gittiğinde sizi soydum, kollarınızı, bacaklarınızı ovdum, kirlerden temizledim, ah Bayan Granger, nasıl fenaydı haliniz-" Hermione ağlamaklı kadına sarılarak geçtiğini söylerken Martha da onu tutuyor, burnunu çeker, sonra konuşur

"O sırada efendim geldi,-" Hermione hızla nefes alınca Martha 'hayır hayır' diyerek onun ellerini tutar, açıklar

"Hiç öyle bir şey olmadı! Efendim çapkın bir adamdır, hepimiz biliriz, ama o an gözü öyle bir şey görecektir durumda değildi, inanın.. Zaten halinizi görünce yine bir öfke krizi geldi, tepsiyi bırakıp, döndü odadan fırladı, ben de arkasından koştum, olur ya lordu öldürürse ne olacaktı halimiz? Nasıl gizleyecektik? Şahit yoktu bile!"

Hermione de dinliyorken Martha endişeyle o geceyi tekrar yaşıyor, devam eder

"Yalvardım, düşünmesini söyledim, kütüphane kapısına yapıştım resmen! Lütfen dedim, Clementine'ı düşünün, Bayan Granger'ı düşünün! Ortaya çıkarsa o kızcağız adını temizleyemez dedim, zar zor sakinleştirdim.. Yine de içeri girdi, ama daha sakindi, kapıyı da açık tuttu, ben de dışarıda bekledim.."

"Ne yaptı?"

"Ne yapmadı ki? Lord'a sizi bulduğunu, her şeyi öğrendiğini, bir sürü şahidi olduğunu söyledi.. Eğer Lord'u bir daha görürse, burada veya başka bir yerde, bir daha kendisinin göz hizasına veya sizin yakınınıza çıkacak olursa onu öldüreceğini söyledi, cidden yapacağını.. Ki inanın Bayan Granger, Lord'un bir şüphesi olduğunu sanmıyorum.. Efendim bunu söyledikten sonra çekip gitmesini söyledi, şehirde doktorlara görüneceğini söyleyeceğini söyledi, yine de onun itibarını koruduğunu söyledi, ve evden kovdu.."

Hermione eli ağzında, öylece ona bakıyorken Martha başını sallar

"Lord bir şey söylemedi, zaten yarası da vardı.. Çıktı, uşaklarına her şeyi toplattı ve gece kimsenin haberi olmadan gitti.. Bir daha döneceğini de sanmam.."

"Diğerleri?"

"Kimse bir şey bilmiyor, hala.. Üçümüzden laf çıkmazsa, kimseden de çıkmaz.."

Hermione başını sallar, sonra sorar

"Lord gittikten sonra ne oldu?"

Martha sessiz, hafifçe gülümserken cevaplar

"Efendim ve ben, odaya geri döndük.. Siz hala uyuyordunuz, efendim sizin giyinik uyanmak isteyeceğinizi düşündü, ve sizi giydirdik.."

Hermione bir anda kıpkırmızı olurken Martha olgun bir kadının gülümsemesiyle ona bakıyor, devam eder

"Efendimin sahip olduğu şefkat ve sevgi çok özeldir Bayan Granger.. İnsan kendini altın gibi hisseder.. Dün gece sizi öyle bir şefkatle tutuyordu, keşke görebilseydiniz.. Normalde sizi o hale getirmek için dökmeyeceği dil, yapmayacağı muzurluk yokken, dün gece keşke bunlar olmasaydı dedi, keşke onu zorlamasaydım.."

Hermione kaşlarını çatar, Martha açıklar

"Ben de ne demek istediğini sordum, o sırada efendim sizi böyle yan tutmuş, kucaklar gibi kaldırıyordu, ben de binici korsenizi üzerinden geçiriyordum, cevap verdi, dedi ki '*Geldiğinden beri onu ben zorluyordum, son çizgiyi Voldemort çekti, böyle olacağını bilseydim, ona bakmazdım bile'...*"

Hermione sessiz, ağzının açılmasına engel olamazken Martha başını sallar, cevap verir

"Efendimden af diledim ve aranızda bir şey olup olmadığını sordum-"

"Martha!"

"Ama nasıl sormazdım! Ne haldeydi dün gece, haberiniz yok!"

"Ne dedi?"

Martha kaşını kaldırınca Hermione ona vurur, olgun kadın gülerken apronunu düzeltiyor, cevaplar

"Aranızda *hiçbir* şey olmadığını söyledi.. Size ne dokunabilmiş, ne de bir şey diyebilmiş.. Bunu derken saçlarınızı yüzünüzden çekiyordu Bayan Granger, bakışlarını görmeniz lazımdı.."

"Nasıldı?"

"Sevgi dolu.. Üzüntü dolu.. Kıskançlık dolu.."

Hermione ona bakar, Martha başını sallar

"Eğer size bir şey yapmış olsaydı, yani öbür türlü, efendim yaşayamazdı sanıyorum..

Bayan Granger, efendim için çok önemlisiniz-"

"Evet, hizmetkarı olarak.."

Martha derin bir nefes alır, başka da bir şey söylemezken Hermione konuşur

"Sağol Martha, her şey için.."

Martha başını eğerek selam verir, sonra uzaklaşırken Hermione sessiz, eliyle kuşağını düzeltir, sonra salona yürürken duruşunu dikleştirir..

Hermione salona girdiğinde içerde briç oynayan gruptakiler onunla ilgilenmez, ama koltukların oradaki başlar kalkarken Harry ayağa kalkarak konuşur

"Hermione, dün bizi çok korkuttun,-" onun sesiyle herkes dönerken Rodolphus da kartlarını masaya bırakıyordu, kalkıp o tarafa yürürken sorar

"Nasılsın çocuğum? Sana zarar verdiler mi?"

Hermione Kont'a başını eğerek selam veriyor, dikleşirken cevaplar

"Hayır efendim, iyiyim.. Teşekkür ederim.."

Bellatrix de masadan izliyor, sorar

"Sen adamları haklamışsındır Hermione, eminim-" Hermione hafifçe gülümserken bir şey söylemez, Pansy konuşur

"Ne kadar vahşi günlerde yaşıyoruz, kadınları çekip saldırmaya cüret ediyorlar.. Dünya daha neler görecektir merak ediyorum.."

Kont oyuna geri dönüyorken Hermione Harry'nin yanındaki konuğa dönüyordur, Harry tanıştırır

"Hermione, bu Ronald Weasley, Weasley'lerden, saçlarıyla belli oluyor.."

Hermione gülümseyerek Baron'a selam verirken Ronald genç kadının elini öpüyordur, o sırada içeri giren adamla herkes bir dikleşirken Rodolphus sorar

"Severus, briçe katılmak ister misin?"

Hermione de eteklerini tutarak oraya dönerken koyu saçlı, dimdik duran adam da oraya dönüyordu, cevaplar

"Hayır Rodolphus, belki başka zaman.."

Hermione derin sesli adamı izlerken Harry konuşur

"Baba, tanış-" Hermione irkilerek dönerken Harry gülerken cevaplar

"Çapraz bağlar, uzun hikaye.. Çok geniş yerler bizim, öyle düşün, ikiye böldük.. Baba, Lucius'un kızının mürebbiyesi, Hermione Jane Granger.. Hermione, babam, Severus.."

Hermione başını eğerek alçalırken Severus mırıldanır

"Dün haydutların saldırısına uğradığınızı duydum Bayan Granger, umarım iyisinizdir?"

Hermione başını kaldırıyor, cevaplar

"İyiyim efendim, teşekkür ederim.."

Severus onaylar, diğer tarafa dönerken Hermione'ye de gelmesini işaret eder, genç kadın onunla birlikte yürürken Severus konuşur

"Tom'un gezdiği yerlerde haydut saldırıları pek sık görünür, iyi olduğunuzdan emin misiniz Bayan Granger? Lucius'la konuşabilirim.."

Hermione sessiz, gülümserken cevaplar

"Gerçekten iyiyim efendim.. Efendim benimle ilgilendi, durumum iyi.."

Severus *pekala* derken kapı açılır ve Lucius içeri girer, ev sahibinin gelişiyle salon canlanırken hepsi bir ağızdan konuşurlar, Lucius gülerken ellerini kaldırırken gülümser

"Yavaş bayanlar, hepinize yeteceğim.."

Bellatrix kartını çeviriyorken bir şeyler mırıldanır, Lucius onun tarafına bir bakış atarken Pansy konuşur

"Ben adam gibi bir parti istiyorum Lucius, dans edebilelim, eğlenelim.. Ginny de istiyor-"

"Sahi, o nerede?"

"Süsleniyor.."

Lucius hafifçe gülümserken Severus konuşur

"Lucius?"

Lucius o tarafa döndüğünde Hermione'yi görürken genç kadın donar, ama Lucius rahat, o tarafa yürürken gülümser

"Severus, incimi bulmuşsun.."

"Bulunmayacak gibi değildi.. Dün kirletmeye kalkmışlar.."

"Öyle oldu evet, ama hallettim.. Brice geliyor musun? Uşaklar sıkıntıdan ölüyor olmalılar.."

Severus olabileceğini mırıldanırken Lucius ona eliyle masayı gösterir, seslenir

"Rodolphus, yeni bir deste açın, biz geçeceğiz.. Çocuklar, siz gidebilirsiniz.."

Oyunu dörtleyen iki uşak kalkarak selam verir ve çıkarlarken Severus dönerek konuşur

"Tanıştığımıza sevindim Bayan Granger, artık dostlarınıza dikkat edersiniz diye düşünüyorum.."

"Evet efendim.. Teşekkürler.."

Severus Lucius'u geçerek masaya giderken Lucius mürebbiyeye dönüyor, konuşur

"Ben davet etmedikçe bir daha salona gelmenize gerek yok Bayan Granger.. Burada sizi ilgilendiren bir şey kalmadı sanıyorum, izninizle.."

Lucius cevap beklemeden döner, masaya giderken Hermione sessiz, dönerek kapıya ilerler..

S : Vivaldi – Spring

Akşam Martha Hermione'ye Clementine ve mürebbiyesini akşam yemeğine davet eden bir mesaj iletir, Clementine bununla birlikte pembe bir topa dönüşürken bütün vakit onu süslemekle, zapdetmekle geçer, ikisi müziğe ve salona yaklaşıyorlarken Hermione fısıldar

"Clementine, dediklerimi unutma, babanı gururlandırman gerekiyor-"

"Unutmam Hermione, çok kibar olacağım!"

"Aynen öyle, gülümseyip hep dik duracaksın-" Clementine başını sallar, duruşunu dikleştirirken Hermione onun elini tutuyordur, Clementine sorar

"Sen niye süslenmedin?"

Hermione gülümserken onun saçını düzeltiyor, cevaplar

"Herkes nasılsa sana bakacak, en güzel sen oldun.."

Clementine gülümseyerek önüne döner, ikisi salona girerlerken minik kız heyecanlı bir nefesle salona bakar..

"Clementine! Ne kadar büyümüşsün!"

Kızıllar o tarafa dönüyorken Hermione miniğin elini sıkar, Clementine son uyarısını alırken kızıl saçlı genç bir kadın o tarafa ilerliyor, konuşur

"Anne, şu güzelliğe bakar mısınız?"

İlerdeki anne o tarafa dönerken gülümser, Clementine elini mürebbiyesinden çekiyorken gülümseyerek selam verir, Ginevra gülerek onun reveransına cevap verirken Pansy uzanarak kimin ondan daha çok dikkat çektiğine bakar..

Harry minik kızın elini tutmuş, onu döndürürken Clementine eli havada, gülerek etrafında döner, Harry gülümserken konuşur

"Pansy, bizim de kızımız böyle cici olsun-" Pansy iç çekerken cevaplar

"Önce bir erkeğimiz olsun da-" Harry gülüyor, Ronald'a işaret eder

"Çocuğu kabul etti bak-" Pansy gözlerini devirirken Ginevra aldırmamasını söylüyordur, Pansy ona dönerken cevaplar

"Sanki bütün ülke benim çocuk yapmamı bekleliyormuş gibi.."

Ginevra işinin çok zor olduğunu söylüyorken iki eş görünüşlü genç adam içeri girer, Hermione geride ayakta durduğu yerden izliyorken ikizler derhal miniğin çevresine çökerler, Clementine ilgiye gülerek ve kibarlıkla cevap veriyorken Hermione gülümseyerek kızını izler, o sırada solunda bir ses duyar

"Büyük bir zevk olmalı, bir çocuğu yetiştirmek, ve onu ortaya sunabilmek.."

Hermione dönerken selam verir, Severus ilgilenmiyorken devam eder

"Benim Harry'i yetiştirmem çok daha farklıydı.. Harry kötü şeyleri öğrenerek büyüdü, belki de o yüzden şimdi bu kadar yumuşak ve iyi niyetli bir adam.."

Hermione sessiz, cevap vermezken Severus ona dönerek konuşur

"Clementine zeki bir kız, sanıyorum?"

"Evet efendim, bana zorluk çıkartmıyor.."

"Oldukça uygun.. Bayan Granger, Clementine leydi okuluna geçeceği zaman, bir iş arıyor olursanız, umarım bizi düşünürsünüz.."

Hermione ona bakarken Harry de diğer taraftan 'evet' diye sesleniyordur, Pansy'e söz düşmüyorken Hermione gülümser, cevaplar

"Memnuniyetle efendim.. Ancak önce zamanın sizlere yardım etmesi gerekiyor.."

Pansy 'evet zekiymiş' derken Ronald gülerek ona bakar..

Bellatrix eşinin kollarından ziyade, ev sahibinin kolunda salona endam ederken genç kadının giydiği gri tuvalet herkesi bir an dondurur, Hermione hiçbir zaman öyle bir elbiseyi giymeyi bırak, dokunamayacağını da bilincinde, bir an çifti izlerken Lucius kolundaki hanıma eş gri bir gömlek giymiş, siyah redingotunun içinde gümüş bir kılıç gibiyken uzun sarı saçlarını bağlamış, yürürken konuşur

"Yemeğe geçebiliriz sanıyorum, Rodolphus bu gece bize katılamayacak-" herkesten sesler çıkarken ev sahibi açıklar

"Kendisini havamız çarpmış, dinlenecek.. Adam saraydan çıkmayı bilmediği için-" Herkes gülerken Lucius hepsine yol verir, yemek salonuna geçilirken Clementine söylendiği gibi geride kalıyordur, Hermione'nin yanına gelirken genç kadın gülümseyerek yere çöker ve çok güzel hallettiğini fısıldarken minik kızın beline elbisesine bir eklenti bağlıyor, lekelenmesini istemiyorken Clementine sorar

"Babam gurur duyacak mı Hermione?"

Hermione gülümsüyor, miniğin ters çevirir ve saçlarını hızlıca yarım bir şekilde örerken cevaplar

"Duyacak Clementine.. Göstermese de, söylemese de onu gururlandıracaksın.."

Clementine ellerini birleştirmiş, gülümseyerek beklerken saçları biter, arkadaşı da dikleşirken Clementine onun elini tutar, Hermione tekrar yola dönerken salonun boşalmasını fırsat bilen Bellatrix konuşur

"İşte bu da piçin olsa gerek Lucius?"

Molly Weasley'e yol vermekle meşgul olan Lucius bunu duyunca o tarafa dönerken Clementine anlamamıştır, gülümseyerek selam verirken Bellatrix hafif bir kahkaha atarak konuşur

"Pek de şirin! Adın neydi senin?"

Clementine ciddiyetle ona bakıyorken cevaplar

"Clementine efendim-"

"Adı da güzelmiş, Lucius seni tanımasam kızı sevdiğini sanacağım-" Clementine bunu duyunca babasına dönerken Hermione sessizdir, Clementine başını yukarı kaldırarak arkasında duran Hermione'ye bakarken Hermione hafifçe gülümseyerek onun minik omuzlarını sıkar, Clementine da gülümseyerek başını tekrar dikleştirir, ve gülümserken Kontes'e bakarak konuşur

"Adınızı bilmiyorum efendim, bana cevap vermediniz, ama babam söylemese de, göstermese de beni seviyor.."

Bellatrix hayretle güler ve yelpazesıyla işaret ederken Lucius oraya yürüyordur, konuşacakken Clementine minik ayakkabılarıyla yere iyice basarak kontese yürür, ciddiyetle konuşur

"Babam beni seviyor! Beni sevmese Hermione'yi bana getirmezdi!"

"Hermione'n ne çok şey biliyor öyle-"

"Biliyor! Babam göstermese de benimle gurur duyuyor, öyle diyor! Babam beni buraya çağırdı! Piç nedir bilmiyorum, ama ben piç değilim!"

Sonra sert bir reverans verir, dönerek çocukluğunun sinirli adımlarıyla yemek odasına giderken babasını geçer, Lucius önünden geçen minik sarışına bakarken Bellatrix konuşur

"Hermione'si ona terbiyeyi de öğretse, iyi olacakmış.."

Hermione buna cevap vermeyecek kadar terbiyeli, efendisine dönerken sorar

"Efendim, Clementine'ı salondan alayım mı?"

"Gerek yok, teşekkürler Bayan Granger, siz de geçin.."

Hermione başını sallar ve Kontes'e selam vererek yemek salonuna giderken kapılar ardından kapanır, genç kadın ne olduğunu göremez..

Bellatrix ve Lucius salona girdiklerinde Bella sakin görünüyordur, Lucius gülümseyerek masanın başına otururken masanın diğer tarafında Severus oturuyordur, gerisi çiftler olarak karşılıklı, oturtulmuşlarken hanımlar geleneğe uygun olarak bir tarafta, erkekler diğer taraftadır, sadece Hermione, Clementine'ın karşısında oturuyorken Lucius kadehini kaldırarak yemeği açar, herkes ona teşekkür ederken bir an sonra şenlik gibi bir akşam başlar..

Clementine mutlulukla Hermione'ye dönerken mavi gözleri gülümsüyor, çatalını eline alır, Hermione başını sallarken kendisi doğru bıçağı alarak ona gösterir, Clementine onu izliyor, aynen yapıyorken Ginevra şakır

"Ne kadar tatlı Tanrım, anne ben de mi böyleydim-"

"Elbette canımın içi, her minik leydi öyledir-" masada bir anda hanımların anıları patlarken Lucius sağına eğiliyor, kimse ona bakmazken fısıldar

"Clementine-" minik kız derhal babasına dönerken Lucius ona bakıyor, konuşur

"Ben seni seviyorum.. Ve seninle gurur da duyuyorum.. Tamam mı?"

Clementine bir anda güneş gibi parlarken başını sallar, babası da onaylar ve yemeğine dönmesini mırıldanırken minik güzel coşkuyla tabağına döner, Hermione gülümseyerek onu izlerken sessiz, kendi etini keser..

"Benim mürebbiyem şirret kadının tekiydi, hala onu hatırladıkça içimi öfke kaplıyor-"

"Öyle deme Bella, o kadın seni bu hale getirdi-"

"Eh benim de akli dengemin pek yerinde olduğu söylenemez-" baylar derhal onu düzeltirken Hermione kendi kendine hafifçe gülümseyerek lokmasını çiğniyordu, Clementine sessiz, bir zeytini çatalının üzerine almaya çalışırken dikkatini ona yöneltmiştir, Lucius ise sohbeti takip ediyor, konuşur

"O şirret kadını bulup teşekkür etmeliyiz Bellatrix, sen olmasan ne yapardık?"

Bella gülümseyerek ona döner ve bakarken Hermione bir an minik kızın başının üzerinden geçen bakışa bakar, efendisi de gözlerinde apayrı bir anlam, genç kadına bakıyorken Hermione bir an içinde bir şeylerin yere düştüğünü hissederek, o sırada Harry sorusunu tekrar sorarken genç kadın hızla sağına bir tekme atar, Lucius başını o tarafa çevirirken Harry gülümsüyor, farkında değil, sorar

"Lucius, yarın seninle bilardo oynayalım diyorum, sen yokken kendimi geliştirdim,-"

"Elbette Harry, seni *hala* soyup soğana çevirebilirim.."

Masa gülerken Harry de gülerken önüne döner, Lucius sessiz, kadehine uzanırken mürebbiyesine bir bakış atar, Hermione ise sessiz, tabağıyla ilgilenirken ona bakmaz..

Yemek ilerlemiş, sohbetler koyulaşmışken birden Severus'un sesi duyulur, ortam bıçak gibi kesilirken genç adam sorar

"Söylesene Bellatrix, evliliğiniz nasıl gidiyor? Bu dönemlerde duyduğumuz çok şey var, senden duymayı tercih ederim.."

Ginevra evet derken Molly de başını sallıyordu, Harry '*bize düşüyor baba*' dese de babası ona bir bakış atar, Harry susarken Bellatrix kadehini indiriyordu, yüzünde muzur bir ifade, cevaplar

"Rodolphus aslında tam bana göreymiş Severus, hercai gönüllü, parası bol, bir sürü kadından bir sürü çocuğu olan bir adam.."

Severus 've?' derken dudaklarının arasına bir üzüm yerleştiriyor, ısırırken Bellatrix'e bakar

"Devam ediyor mu peki?"

Masa sessizleşirken Pansy kadehini alıyor, fısıldar

"Ben çatırdadığını duydum, ama sadece *duydum*.."

"Doğru duymuşsun.. İlerde yeni bir evliliğim olabilir.."

Kaşlar kalkarken Hermione başını kaldırır, Harry sorar

"Kiminle olduğunu sorsak?"

Bellatrix kadehindeki içkiyi çeviriyor, cevaplar

"Rodolphus öğrenir Harry-"

"Öğrenmez!"

Bütün gençler bir anda bağırmışlarken Bella onlara bakar, Severus masayı izliyor, mırıldanır

"Bana yakınımızdaki bir bekar gibi geliyor.."

Bella sırtarak ona dönerken cevaplar

"Gözünden hiçbir şey kaçmıyor, değil mi?"

Severus sakın, kendi kadehine uzanırken mırıldanır

"Oldukça riskli bir birliktelik bence.."

"Zaman gösterir bence.."

Hepsi Lucius'a dönerken Harry mırıldanır

"Umarım o sırada birileri ölmez bence.."

Lucius sessiz, kaşını kaldırırken Ginevra konuşur

"Konuyu değiştirelim bence."

Ve hepsi güzel genç kadına uyarlarken Hermione sessiz, ellerinin üşüdüğünü hissediyor, çatalını bırakır..

S : Dario Marianelli – Another Dance

Yemek bitmiş, dans salonuna geçilmişken Clementine hayranlıkla dans eden konukları izliyordur, bütün hanımlar zarif, hepsi gülümseyerek kur yapıyorlarken babası o kadınla dans ediyordur, Clementine dönerek sorar

"Hermione, babamla o kadın birlikte mi?"

Hermione onun saçlarını okşarken bilmediğini söyler, Clementine önüne dönerken izlemeye devam eder..

"Hermione biraz da sen dans et?"

"Teşekkür ederim efendim, ben iyiyim.. Sizleri izlemek çok daha keyifli.."

Ginevra *'ama olmaz ki'* derken Bellatrix cevaplar

"Pek ala olur Ginevra, kızı zorlama.. Nasıl adım atacağını bile bilmiyordur.."

Hermione bu konuda yorum yapmazken Pansy konuşur

"Bilmeden nasıl Clementine'a öğretebilir? Harry'le oyun oynarken gördüm, çok güzel bir minuet yaptılar.."

Hermione sessiz, hafifçe gülümserken Harry minik kıza döner, eğilerek dans teklif ederken Clementine gülerek sığır ve iskemlesinden iner, reveransla kabul ederken izleyenler alkışlar, Ginevra da kalkarak Severus'u zorlarken Pansy de Weasley'den eş seçiyordur, Lucius yine Bellatrix'le kalkarken Hermione onları izler..

Lucius eşinin eline değmeden sanki onu kavlıyor, bakışları ondan bir an bile şaşmıyorken Bellatrix hep en doğru adımı atıyor, hep en şık bakışı ona veriyorken Hermione derin bir nefes alarak önüne döner, uzanarak yere düşmüş çiçek yapraklarını toplarlarken şarkı biter, hepsi birbirlerini alkışlarken Lucius kızının alkışlarına kendininkini de katıyordu, Clementine mutlulukla onlara selam verir, Hermione de gülümseyerek miniği alkışlarken birkaç yıl boyunca kızı olabilecek kızı koşturarak onun yanına döner, yanında dururken Hermione onun saçlarını düzeltir..

S : Dario Marianelli – A Postcard to Henry Purcell (Of Jean-Yves Thiabaudet)

Hermione Clementine'a bir hırka almak için kalkmış, yukarı çıkmışken aşağıda yeni şarkılar başlamıştır, genç kadın merdivenleri iniyorken salonun kapısı açılır ve bir an sonra Bellatrix alçak bir kıkırdamayla dışarı çıkarken derin bir nefes alır, o sırada kapı kapanıp Lucius onu oraya yapıştırırken Bellatrix kollarını onun boynuna dolar, ikisi öpüşüyor, birilerinin onları görmelerini bizzat kapıya dayanarak engelliyorlarken Lucius'un elleri genç kadının korsesinde, göğüslerinde, boynunda geziyor, ayrılırken boynuna eğilerek fısıldar

"Bu akşam odama gel Bella-"

"Olmaz, Rodolphus gece uyanık kalacak-"

"Bir şey uydur-"

"Sabırlı ol sevgilim-" Lucius hırıldayarak onun dudaklarına uzanırken Hermione hırkayı ağzına bastırmış, onları izliyordur, genç adam çekilirken hırıldar

"Çok uzun zaman olmadı mı-"

"Oldu, biliyorum! Yarın sabah-" Lucius 'yarın sabah' diyerek onun dudaklarını tekrar örterken o sırada Rodolphus koridora çıkıyor, sorar

"Emmett, sen misin-" ve oraya gelirken Hermione hızla ona dönerek ilan eder

"Kont Lestrangle!"

Bunu duyan ikili aşağıda ayrılırken Lucius o tarafa döner, Hermione elinde hırka, dönerek onlara bakar, sonra tekrar birkaç basamak yukarı çıkarken sorar

"Bir şey mi arzu ettiniz-"

"Seni uşak sandım Hermione, Emmett'ı bana yollar mısın-"

"Elbette efendim, siz odanıza geçin, iyi misiniz?"

"Midem kaynıyor, ama iyi olacağım sanırım.."

Rodolphus uzaklaşırken Hermione sessiz, basamaklarda döner, ikili onu bekliyorken Hermione derin bir nefes alarak basamakları inmeye başlar, Bellatrix fısıldar

"Ne isteyeceksin küçük mürebbiye-"

"Bella.."

Bella ona dönerken cevaplar

"Ben bunları bilirim, sus payı diye istemediklerini bırakmazlar-" Hermione sessiz, cevaplar

"Emmett'ı bulayım efendim.. İzninizle.."

Ve genç kadını geçer, Lucius onun önüne çıkarken konuşur

"Hermione-" Hermione sessiz, başını ona kaldırırken cevaplar

"Siz partiye dönün efendim, ben bulabilirim-"

"İçeri gel-"

"Hayır, uşağı bulmalıyım-"

"Hermione, lütfen-" Hermione sesi titriyor, ona bakarak tekrarlar

"Hayır, Kont daha da meraklanmasın.. İzninizle-" ve hırkayı dalgınca onun göğsüne dayar, Lucius alırken genç kadın onu geçerek uşak koridoruna girer, Bellatrix bir şeyler homurdanırken Lucius ona döner..

Hermione Emmett'ı bulmuş, seslenir

"Emmett, Kont seni çağırıyor-" genç adam ona yürürken elindeki ekmeği arkadaşına bırakır, sorar

"Sen iyi misin Hermione-"

"İyiym, git hadi-" Emmett onu geçer ve koşturarak koridoru aşarken Hermione yan kapiya asılarak dışarı çıkar, rüzgar suratına çarparken genç kadın nefes alamıyor, müzik sanki etrafında dönüyor, ondan bir şeyler istiyorken Hermione elleriyle binaya tutunarak öne eğilir, gözleri dolmuş, ağlamamak için kendini zor tutarken müzik daha da yükselir..

Hermione sakinleşmiş, sırtını duvara dayamış, öylece bahçeyi izliyorken kemanlar bir şeyler söylüyorlardır, genç kadın harfleri anlayamıyorken kapı itilir, Hermione irkilerek dönerken uşak yerine parlak saçları görünce hızla duvara daha da yapışır, Lucius o tarafa dönerken konuşur

"Hermione-"

"Kimseye söylemeyeceğim efendim, söz veriyorum-"

"Biliyorum, konu o değil-"

"Bir şey de istemeyeceğim!"

Lucius iç çeker, cevaplar

"*Biliyorum*. Ben Bella değilim."

Hermione sessizleşerek ona bakarken Lucius sessiz, bir an elini kaldırır, sonra indirerek ona adım atar ve sorar

"Hermione, ne kadar süreyle bizi izledin-"

"Başından beri-"

"Başından beri? Niye ses çıkartmadın?"

"Bana düşmezdi, özel anınızdı-"

"Özel anlarımı izlemekten zevk alanlardan mısın sen de?"

Hermione sessiz, '*hayır efendim*' derken Lucius ona bakıyor, gülerek sorar

"Acı mı çektin?"

"Elbette hayır! Niye çekeyim-"

"Bilemiyorum, niye gözlerin dolu-"

"Rüzgar sert çünkü.."

Lucius '*ah*'lar, sonra sorar

"Hermione, Bella ve ben-"

"Beni ilgilendirmiyor efendim! Ağzımdan söz çıkmayacak, ayrıca bana söz de düşmez-"

"Susacak mısın?"

Hermione susar, genç adam ona bir adım atarken konuşur

"Bana dürüst cevap ver.. Üzıldün mü?"

Hermione sessiz, başını sallarken Lucius sorar

"Neden?"

"Siz onu hak etmiyorsunuz.. Daha iyisine layıksınız.. Ve ben bunu söylediğim için o hanım buraya geldiğinde burada kalamam.."

"Doğru.. Hermione, bana uygun bir aday bulabiliyor musun? Dürüst cevap.."

Hermione başını iki yana sallar, Lucius sessiz, bir adım daha atarken onu tekrar duvara dayandırmış, sorar

"Hiç mi yok? Sınıf farkı olmadan, genişletelim adayları.."

Hermione sessiz, gözleri dolu, fısıldar

"Benden ne istiyorsunuz-"

"Dürüst cevabını.. Sınıf farkı olmadan dedim-"

"Dürüst cevabım bizim yollarımızı şimdiden ayırır efendim-"

"Bırak ayrılınsınlar, ben yine birleştiririm-"

"Yapmazsınız-"

"Ben yapacağımı bilirim! Söyle!"

Hermione sessiz, fısıldar

"Var.."

"Kim?"

Hermione derin bir nefes alarak gökyüzüne bakarken yanağına düşen yaşları hissediyor, yıldızlara bakarak cevaplar

"Ben.."

"Sen.."

Hermione başını indirerek ona bakar, Lucius sorar

"Sana bir şans vereceğimi hiç düşündün mü gerçekten?"

Hermione başını iki yana sallar, Lucius tekrar sorar

"Seninle evlenebileceğim aklının ucundan geçiyor mu? Seni kabul edeceğim?"

Genç kadın ağlıyor, tekrar başını iki yana sallarken Lucius fısıldar

"O kadar aptalsın işte.."

Ve ona eğilirken Hermione şok, ona tutunur..

S : Craig Armstrong – Glasgow Love Theme

Hermione donmuş, bir şey anlamıyorken efendisi onu öpüyordur, elleri saçlarından giriyor, bir şeyler söylüyorken Hermione başını geri çekerek konuşur

"Olmaz, hayır-" Lucius onun ellerini tutarak başını geri çekerken cevaplar

"Olur, Hermione-"

"Niye benimle oyun oynuyorsunuz?! Hiç pes etmeyecek misiniz gerçekten-Nedir istediğiniz anlamıyorum-"

"Seni istiyorum-" Hermione ağlıyor, bir an sonra ona bir tokat patlatırken Lucius geriler, genç kadın onun üzerine yürürken fısıldar

"Beni istiyorsunuz, öyle mi? Neyimi? Niye bu kadar önemli benimle yatmak-" Lucius ona dönüyor, sakın, sanki bunu bekliyor, cevaplar

"Seninle yatmak değil, *seni* istiyorum Hermione-" Hermione kızgın, onu iterken konuşur

"Beni istiyorsunuz öyle mi? Alınca rahatlayacak mısınız? Sonra gidip başka bir mürebbiyeyi mi halledeceksiniz-"

"O mürebbiyeyi ben hamile bırakmadım! Voldemort yaptı!"

Hermione ona bakarken Lucius da sessizleşir, piyano duyuluyorken Hermione şok, efendisine bakar..

"Efendim?"

Lucius sessiz, onu kolundan tutarak çeker ve biraz daha açığa alırken anlatır

"Voldemort yaptı.. Aynı şekilde.. O sefer piknik değildi, kütüphanemdi-"

"O yüzden kütüphanenize hayranım dedi-"

"Evet.. Geçen sefer ispatım yoktu, mürebbiye şiddetle reddetti, ama onu sokağa atamazdım, oraya yerleştirdim.."

Hermione yorgun adama bakıyorken şaşkın, dikleşir, konuşur

"Ben.. Yani.. Herkes sizden sanıyor-"

"Biliyorum.. Benden sanıp sokağa atılmamış, ve hala bakıyorum imajı, Voldemort'un tecavüzünden daha onurludur diye susuyorum.."

Hermione sessiz, başını eğer, utanç içinde dururken Lucius devam eder

"Hermione, o olanlar umrumda değil, bana bak-" genç kadın başını kaldırırken Lucius onun yüzünü tutuyor, konuşur

"Ben seni istiyorum-"

"Ama inanamıyorum efendim.."

Lucius'un gri gözleri onda, 'neden?' diye sorarken genç kadın cevaplar

"Sizin kadar sınıf farkına inanan biri.. Ters bakınca bile sinirlenen biri.. Beni karınız yaparsanız ne olur? Gerçekten yapmak istesenez.. İlk kavgamızda bana mürebbiye olduğumu bağırılmayacak mısınız? Evliliğimiz eşit olacak mı? Olmayacak, ne isterseniz onu yapmamı isteyeceksiniz, evleneceğimizi hiç düşünmedim-"

"Ben düşünüyorum-"

"Ben düşünemiyorum! İnanamıyorum efendim, sizin gibi bir adam beni istemez, isteyemez-"

"Neden? Ben mükemmel miyim? Değilim, biliyorsun-"

"Ve bu bir hata, ben size bunu söylüyorum-"

"Ben de başımın dikine gitmek istiyorum!"

Hermione onun bağırışıyla susarken Lucius bunu görünce onun ellerini tutarak konuşur

"Cevap ver, bağır lütfen sevgilim, sana ne yaparım sanıyorsun-"

"Her şeyi.. Sizi kimse durduramaz-"

"Sen durduruyorsun.."

Hermione ona bakar, Lucius gülümseyerek onun yüzünü elleri arasına alırken cevaplar

"Sen beni durdurabiliyorsun.. Hem de bu mürebbiye halinle, elinde hiçbir güç yokken.. 'Hayır efendim' diyorsun ve her şey bitiyor, imkanı yok sana onu yaptırمام.. Ama benim için bir şey istediğinde.. Canın yansa da her şeyi yapıyorsun.."

Onun yanağını silerken Hermione fısıldar

"Canım yanmıyor-"

"Hiç mi yanmadı? Biraz önce? Sen söyledin-"

"Ben iyiyim-"

"Hermione, her şeyi gördün, görmeni sağladım,-"

"Efendim?"

Lucius hafifçe sırtıyor, cevaplar

"Avludaki boy aynası.. Merdivenleri indiğini görüyordum-"

"Ama sevgili gibiydiniz-"

"Bella benim sevgilim olmak istiyor evet.. Rodolphus onu tatmin edemiyor, ben de kullanılmak isteyen bayanları kullanabilirim-"

"Biz evlenirsek de kullanmaya devam edecek misiniz-"

"Hiç kızmadın mı şimdi?"

"Cevabı alınca kızacağım.."

Lucius gülerken eğilir ve onu öperken Hermione bir an teslim olur, ama sonra yine kaçarken Lucius iç çekerek uzun süreceğini anlar..

"Hermione, lütfen, nasıl inandırabilirim?"

"Bilmem, gidip herkese söyleyerek? Bu kadını seviyorum ve karım yapacağım diyerek?"

Lucius ona bakarken Hermione sessiz, cevaplar

"İşte.. O kadar kolay değil, biz ayrıyız-" Lucius onu bileğinden yakalar ve dönerek eve giderken Hermione sürükleniyor, sorar

"Nereye-"

"Salona, ilan etmeye-"

"Hayır, *efendim!*"

Lucius dönerek ona bakarken cevaplar

"Karar ver Hermione. Evet mi, hayır mı-"

"Neye?!"

Lucius sessiz, '*haklısın*' derken onu bırakır ve geriler, Hermione gözleri büyüyerek ona bakarken genç adam yere alçalır, elini ona uzatırken konuşur

"Hermione Jane Granger, elimi kabul ederek beni onurlandırmanı, karım olmanı diliyorum.. Lütfen beni kabul et, ve gururlandır.."

Hermione şaşkın, ona bakıyorken fısıldar

"Siz ciddisiniz.."

"Elbette ciddiylim-"

"Gerçekten ciddisiniz-"

"Hermione-" Ama Hermione şaşkın, ona bakıyorken sorar

"Nasıl olur ki? Yani-*nasıl?*"

Lucius iç çeker, ayağa kalkarken onu belinden sarıyor, konuşur

"İsteddiğin zaman nasıl zekisin, ama bir anda aptallaşıyorsun, umarım aşk böyle yapıyordur-"

"Anlamıyorum-"

"Hermione, 1 dakika içinde zeka kırıntısı göstermezsen teklifimi geri alacağım.. Her seni seviyorum dediğimde aptallaşacaksan işimiz var.."

Hermione başını kaldırarak ona bakarken Lucius iç çekerek gözlerini kapatır, sonra cevaplar

"Evet, seni seviyorum.. Elimden kayıp gittiğini sandığımda deliye döndüm, o an tek düşüncem seni bulmaktı, sağ bir şekilde.. O adam sana bir şey yapmayı başarmış olsa bile umrumda olmayacaktı, hamile kalsan bile umursamayacaktım.. Ve seni orada sağlam, bayılmak üzere ama sağlam gördüğümde, hele bir de senin kazandığını öğrenince.."

Hermione ona bakıyor, konuşamıyorken Lucius onun saçlarını çekiyor, mırıldanır

"Benim ol lütfen.. Daha ne diyebilirim?"

Hermione sessiz, göğsü alamadığı derin nefesle inip kalkıyorken genç kadın yutkunur ve uzanarak yüzünü onun yüzü önüne çıkartırken Lucius kıpırdamıyor, bekliyordur, Hermione endişeyle dudağını ıslatır, sonra sessiz, gözlerini kapatarak kendini ona bastırırken bu genç adama yetmiş, Lucius elini onun boynundan yukarı çıkartıp saçlarına sokarak genç kadını kendine çekerken Hermione ona tutunur..

S: William Joseph - Within

Hermione nefes alamayınca inleyerek başını çekerken Lucius onun yanağını, şakağını, boynunu öpüyor, genç kadını kendine bastırarak bayılmasını engelliyorken Hermione fısıldar

"Efendim-" Lucius dönerek tekrar onun dudaklarını örtecekken Hermione eliyle onun dudaklarını örter, gözlerine bakarak konuşur

"Bir şey söyleyeceğim, ama kızmayacaksınız.."

Lucius kaşlarını çatarken bakışları ciddileşir, Hermione sessiz, derin bir nefes alarak konuşur

"Eğer niyetiniz gerçekten ciddiye-" Lucius gözlerini devirip konuşacakken Hermione daha da bastırır, susmasını sağlayarak devam eder

"Eğer öyleyse, evlenene kadar, yine olmayacak.."

Lucius ona bakıyor, gözlerindeki anlam değişiyorken Hermione başını sallar

"Hayır.. Evlendikten sonra.. Kararlıyım, ne kadar beni baştan çıkartsanız da, karşı koyacağım.."

Genç kadın ona bakıyorken parmaklarının öpüldüğünü hissederek, Lucius başını yavaşça geri çeker ve ona eğilirken cevaplar

"Evlenince kaçacak mısınız?"

Hermione hafifçe gülümsüyor, 'hayır' derken Lucius 'anlaştık' diyerek onun dudaklarını örter, Hermione mutluluğu hissetmeye başlıyor, onun gömleğine tutunur..

"Şimdi ne olacak?"

"Şimdi, içeri gidip ilan edeceğim-" Hermione'nin gözleri büyürken Lucius cevaplar

"Hermione, Bella hariç, benim önem verdiğim tüm insanlar şu anda yukarıda.. Onların tepkileri bana yeter.."

"Ama-"

"Sen amasıyla ilgilenme.. Bu gece çok yoruldu, odana git.. Hadi sevgilim-" onu tekrar öper, Hermione genç adamın tutkusunu hissediyor, kalbi deli gibi çarparken ondan ayrılır, Lucius onu eve yollarken genç kadın nişanlı, mutlu, ama hala inanmıyor, eve girer..

Hermione yatağında, ne zaman uyuyup uyumadığını bilmiyorken odasına gireni görünce yatağında dönerek fısıldar

"Efendim? Hayır dedim-" Ama cevap olarak Hermione ona savrulan *keskin* bir şeyi duyarken hızla yana döner, bir an sonra çığlık atmaya başlarken karanlık odada ilerliyor, eline geçen şamdanı fırlatır, kitaplarını atar, koridorda kapılar açılıp dururken Hermione birileri gelene kadar bağırıma devam eder..

Lucius yatağında dönüyorken hayal meyal bazı sesleri duyar, ama ormandaki hayvanlara verirken o sırada odasının kapısı vurulmadan açılır, genç adam başını kaldırırken kimseyi göremez, o sırada o biri yatağa çıkarken bağırır

"Baba, baba Hermione'ye saldırdılar! Koş-" Lucius dikleşiyor, ne dediğini sorarken Clementine eliyle kapıyı gösteriyor, panik içinde, konuşur

"Merdivenden duydum, biri bıçakla Hermione'ye saldırı-" Lucius yataktan fırlar, dönerek çıkarken sonra geri, odaya girer, konuşur

"Burda kal, yataktan çıkma, anladın mı-" Clementine başını sallar, Lucius dönüp kapıyı kapatır ve kilidi çevirip anahtarı yanına alarak merdivenlere giderken ev kapı kapı uyanıyordur, Lucius merdivenlere saldırır..

Hermione bağırıyor, odaya dalan uşaklar saldırıyı yakalamışlarken kimsede mum yoktur, bir an sonra ışık ortaya çıkarken Severus'un sesi duyulur

"Neler oluyor- *Bella*?"

Hermione de şokla o tarafa dönerken bağırır

"Kontes?!"

Bella sinirli, uşaklardan kurtulmaya çalışırken kalabalık hızla ayrılır, Lucius içeri dalmış, konuşur

"Hermione-" Hermione onu görünce feryat ederken Lucius ona ilerler ve sarılarak iyi olup olmadığını sorarken genç kadın onun sırtına asılmış, başını sallar, Lucius dönerek saldırgana bakarken konuşur

"Bella?"

Severus sessiz, mırıldanır

"Sanıyorum ki elimizde bir aşk üçgeni, veya dörtgeni var Lucius.."

Lucius ona dönerken cevaplar

"Öyle görünüyor.. Bella'nın Lord Voldemort'la ilişkisinin bir kanıtı adeta-" oda hızla bir nefes alırken Hermione kaşlarını çatır, ama başının arkasındaki el ona susmasını söylercesine genç kadını öne bastırıp omzuna dayarken Severus mırıldanır
"Ben de şehre inecektim, yarın yola çıkmam gerekiyor.. Kontes, siz benimle yolculuk edebilirsiniz, ve kimse adaleti çağırılmaz."

Bella sessiz, onları geçerek dışarı çıkarken Severus çifte bir bakış atar, mırıldanır

"Kapıları kilitlemeniz iyi olur Malfoy.. Bayan Granger.."

Severus çıkar, Lucius uşakların da çıkmasını beklerken sonra dönerek genç kadının yüzünü kavrar, Hermione cevaplar

"İyiyim, devamlı saldırıya uğruyorum-"

"Farkındayım, bundan sonra benim odamda yatacaksın-"

"Hayır-"

"Odamda yatacaksın, benimle yatmayacaksın.. Clementine da seninle kalacak.. İtiraz edeceğinizi sanmıyorum?"

Hermione bunu duyunca onay verirken Lucius eğilerek onu öper, Hermione sorar

"Toplantı nasıldı? Gerçekten söylediniz mi?"

"Söyledim.. Hepsi çok mutlu oldular.. Yaşım uygun, kimse de bana karışamaz.. İstedığimi yaparım.."

Hermione gülümser, 'peki' derken Lucius konuşur

"Sor, tamam.."

Hermione izin alınca gülerken sorar

"Kontes ve Lord?"

"Elbette-"

"Ama sizin gerçekten ilişkide olduğunuzu sanıyordum-"

"Masada kimse benden bahsetmedi, tehlikeli bir bekar denildi-"

"Ama bana onu sormuştunuz-"

"Ben sana Rodolphus'u sordum, ve sonra da mutlu oldum, hatırlatırım-"

"Avluda öpüşüyordunuz-"

"Bellatrix beni reddedecek kadar aptal bir kadın değil.. Hiçbir kadın olmamalı.."

"Ben hariç.."

Lucius gülümser, onun saçlarını çekiyor, cevaplar

"Sen, sevdiğim, beni reddedecek kadar zeki olduğun için ben sana aşık oldum.."

Hermione gülümser, başını eğerken Lucius onun yüzünü tutarak kaldırıyor, konuşur

"Hayır, benden gizlenme artık, lütfen.. Kibarlıklar, saklanmalar, benim *karım* olacaksın-"

"Olduğumda konuşsak?"

Lucius gülerken ısınmış yanaklara eğilir ve öperken Hermione gülümser..

"Hermione!"

Hermione yataktan fırlayıp ona koşan kıza sarılırken Lucius konuşur

"Bana Clementine haber verdi-" Hermione miniğe teşekkür ederken onu kucaklar ve yatağa ilerler, konuşur

"Clementine, ikimiz babanın yatağında yatacağız, ne dersin?"

Clementine kocaman gözlerle ona bakarken sorar

"Babam da bizimle yatacak mı peki?"

Hermione minik kıza bakarken Lucius geriden cevaplar

"Annen izin vermiyor-" Hermione dönerek ona bakar, Clementine ise hiç yadırgamamış, konuşur

"Verir! Vermez mi? Verir!"

Hermione dönerek miniğe bakarken konuşur

"Clementine, ah,-" Clementine ona bakarken babası lafa girer

"Clementine, Hermione ve ben evleneceğiz, Hermione senin annen olacak-" Clementine sevinçli bir çığlıkla genç kadına sarılırken Hermione şaşkın, miniği tutar, saç yığını altından diğer adama bakarken Lucius sırtır..

Hermione miniğe sarılmış, çenesi sarışın kafaya dayalı, uyumak üzereyken Lucius son mumu söndürüyor, dönerek yatağa girer, genç kadın uyanmış, başını kaldırırken Lucius uzanarak onun dudaklarını örter, Hermione o anda bu işin olacağından emin olurken Clementine uykusunda yeni annesinin beline sarılır, Hermione başını eğerek onun üzerini örterken dudaklar alnına dokunuyordur, genç kadın gülümseyerek başını kaldırır ve ona bakarken Lucius gülümser, Hermione gözlerini kapatırken Nicholas çoktan şehirden pederi getirmek için yola çıkmıştır, genç kadının haberi olmaz..

S : Antonio Vivaldi - Concerto In C Major

"Hermione uyan!"

Hermione irkilerek uyanırken yatakta döner, Clementine kapıda, üzerini değiştirmiş, ilan eder

"Peder hazır! Herkes hazır!"

Hermione kaşlarını çatarken dirsekleri üzerinde dikleşir, o sırada Martha elinde bir elbiseyle içeri dalarken konuşur

"Hadi hanımım!"

Hermione şokla ona bakarken içeri doluşan hizmetçiler onu ayaklandırır..

Bahçe..

Herkes hazır, Lucius ortada, gülümseyerek teşekkür ediyorken Martha çıkarak efendisine selam verir, Lucius konuşur

"Evet, peder Dumbledore?"

Yaşlı adam gülümseyerek kalkarken Hermione evden çıkar, Clementine yanında, gülerek el çırpıyorken Lucius nişanlısının üzerindeki zarif elbiseye, dantellere, incecik işlemelere bakarken Hermione saçları toplanmış, elinde minik bir buket, ona bakıyordur, gözlerinde onu öldüreceği okunuyorken Lucius gülümser ve davetlilere oturmalarını işaret eder..

"Ve tanrının huzurunda, gelinini öpebilirsin oğlum."

Herkes alkışlarken Lucius genç kadını boynundan tutarak kendine çeker ve dudaklarını kendine alırken Hermione boşuk bir ses çıkartır ama kocası aldırılmaz, genç kadın onun gömleğine parmaklarını geçirmiş, bir süre sonra çekilirken dönerek diğer tarafa bakar..

Clementine koşarak onun eteklerine sarılırken Hermione kızaran yüzünü gizlemek için aşağı, miniğe eğilir, o sırada Harry Lucius ile sarılıyorken Pansy de açık hava düşünü istiyordur, Ginevra ne zaman bir erkek bulacağını düşünürken Ronald geline sarılıyor, ikizler minik Clementine'ı gıdıklayarak koşmasını sağlıyorlardır..

S: William Joseph - Leningrad

"Efendim, eteğim-" Hermione eğilerek eteğini çekerken Lucius dönerek onu belinden kavrar ve uzanarak eteği kendisi daha da yukarı toplarken sorar
"Bunu üzerinden nasıl sökeceğim, niye bu kadar giydirdiler-"
"Sabretmeniz için,-" Lucius onu yürütüyorken konuşur
"Belli, çiçeğe kadar tam takımsın-" Hermione buketi ona uzatır, Lucius alırken kapıyı açarak ona yol verir, Hermione eteklerini tutuyor, içeri girerken Lucius buketi koridora atarak arkasından içeri girer, kapı kapanır..

Hermione odada ilerliyor, elleri eteklerinde, bir an bütün günün, kutlamaların yorgunluğu üzerine çökerken yine de kalbi enerji sağlıyor, hızla çarpmaya başlamışken genç kadın loşlaşmaya başlamış odada geriye döner, duvara dayanmış adama bakarken sorar

"Efendim?"

Lucius bunu duyunca iç çekerken duvardan ayrılarak ona yürür, konuşur

"Efendim'i bırak artık.. Zor, biliyorum, ama ben nelere katlandım-" Hermione hafifçe gülerken cevap vermez, mırıldanır
"Kötü mü oldu?"

Lucius bilemediğini mırıldanıyor, onun dudaklarını kapatırken Hermione başını ona kaldırarak elini genç adamın boynuna koyar, bir adım atarak ona yaklaşırken Lucius onun dudaklarına abartılı bir ses çıkartır, Hermione gülerek onun boynuna hafifçe vururken kocası ciddileşerek onu kendine çeker..

Hermione nefes nefese kalmış, başını geri bırakırken saçları sırtına düşer, kocasının elleri onun elbisesini açmış, korsenin iplerini çözüyorken Hermione onun boynunu öpüyordur, elleri gömleğin üzerindeyken fısıldar

"O gün bakmadığım için kendime çok kızmıştım-" Lucius gülümseyerek onun şakağını öper, başı göğsüne ittirirken cevaplar

"Senin, istediğini yap-" Hermione gülerek cesareti bir yerden bulmuş, gömleği tutarak ellerinde toplar ve yukarı çeker, Lucius kollarını kaldırırken Hermione o onu göremeden bir an onu izler, sonra tekrar kumaşı çekerken gömlek kurtulur ve yere düşer, Lucius ona bakıyorken genç kadın onun omuzlarına bakıyor, uzanarak yavaşça elini tene koyar, kocası başını onun eline yatırırken Hermione gülümser, sorar

"Nasıl hissediyorsun?"

Gri gözler ilgiyle ona kalkarken Hermione de gülümser, cevaplar

"Artık samimileşebiliriz diye düşündüm-"

"Her zamanki gibi iyi düşünmüşsün hayatım.."

Hermione gülerek ona bakar, eli sessiz, onun omzundan göğsüne iniyorken Lucius kıpırdamaz, genç kadın elini onun göğsünde sıvazlıyor, konuşur

"İnanamıyorum, bir şey bize vuracak-"

"Bir şey bize iki kere vurdu, yeter-"

"Değil mi? Saçların-" Hermione birden ona daha da yaklaşır ve konuşmadan elini sarı saçlardan geçirirken onu çevirir, kocası gülerek dönerken Hermione kurdeleye asılarak çeker, yere atarken onu tekrar kendine çevirir, dudaklarına uzanarak örterken elini saçlardan geçiriyor, Lucius onun cesaretine gülümsüyorken karısını korseli belinden tutarak kendine çeker, Hermione nefes nefese, fısıldar

"Hep merak ettim, o kadın öyle tutarken nefret ettim-" Lucius onun açık ağzını kendisiyle doldururken Hermione inleyerek onun yüzünü tutar, o anda kocası onu hızla çevirir ve önünde tutarken Hermione afallar, ama eller seri ve sert, ipleri çözerken Hermione yutkunarak bekler, açılan tene bastıran dudaklarla gözlerini kapatırken ipler çekilmeye devam eder..

Hermione tekrar ona döndürülürken kumaş aralarından düşer, genç kadın saçları önüne düşüyor, ona bakarken eller sessiz, ısınmış tenin üzerinden saçları çeker, Hermione odanın turuncu aydınlığında ışık saçtığından eminken kocası onun titreyen formunu kendine çeker, ikisi serbestler, dudakları birleşirken Hermione onun göğsünü göğsünde hissettikten sonra olanların akışını kaybeder..

"Uyuma."

Hermione gülümseyerek gözlerini açarken cama bakar, mırıldanır

"Yorulдум.."

Lucius onun omzunu öpüyor, cevaplar

"Memnun musun?"

"Yataktan mı? Evet, oldukça-" omzu hafifçe ısırılırken gülümseyerek konuşur

"Memnunum.. Sen?"

Dudaklar onun tenini tekrar öpüyor, cevaplar

"Beğenmedim, yarın atacağım-" vücut kasılırken Lucius iç çekerek onu çevirir, ve karısına bakarken konuşur

"Hermione, bu korkunu nasıl atacağız? Derhal hamile kalmalısın, bir erkek de çocuk yapmalıyız-"

"Çocuğu seveceksin o zaman-" Lucius homurdanarak onun dudaklarını örterken Hermione gülerek onu tutar, Lucius onun gülüşünü duyunca sakinleşirken eller saçlarında, genç adam onu kalçasından tutarak tekrar altına alırken onu orada seviyor, mırıldanır

"Bana öğreteceğin çok şey var, mürebbiye.."

Hermione gülümser, başı yastıkta, ona bakarak cevaplar

"Öncelikle ne durumda olduğunuzu bilmem lazım.."

Ve onu kendine çeker, öpüşünü test ederken öğrencisi ona en iyi halini sunar, ikisi çarşafaları bir kenara ittirirlerken o rüzgarla odadaki son mum da söner, etraf kararır..

THE END

62 sayfa! Davşan!

12.09.08

19.09.08

Yayın : 11.04.2010

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdflerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.